

ANUL LXXXI
Nr. 13
1-IV-7-IV
1992
BUCUREȘTI

Flacăra

SĂPTĂMÎNAL DE OPINIE, POLITIC, SOCIAL ȘI CULTURAL • ÎNFIINȚAT ÎN 1911

TRISTEȚEA VICTORIEI

pag. 2

Fotografie de GIG MOTOIANU

ULTIMA ORĂ

DI Ion Iliescu a anunțat că nu va candida pentru un nou mandat la postul de președinte al României !

14 ANI ÎN TEMNITELE COMUNISTE

pag. 9

FURTUL DE CADAVRE DE LA CIMITIRUL "PROGRESUL"

pag. 8

BRANCUSIANA

92⁶⁶

Amețit de noul preț al unui bilet de metrou ? Nu. De aurolac.

DRĂGHICI ȘI ALȚII CA EL URMEAZĂ SĂ FIE JUDECAȚI

pag. 7

Fotografie de GIG MOTOIANU

— Nu demult, domnule Victor Babiuc, o cunoscută actriță din București a primit un pumn în nas de la un polițist. La lași un ziarist a fost bătut de poliști. Ce părere are Ministerul de Interne de astfel de fapte ?

— E total nemulțumit. Și persoanele care comit astfel de fapte sunt sancționate. Polițistul care a lovit-o pe respectiva actriță nu mai lucrează în ordinea publică. Totuși, presa ar fi trebuit să se intereseze și de poliștii care-și fac datoria. Deunăzi, plutonierul Vasile Dăianu a fost omorât de doi infractori. Era tatăl unui copil și tutore al altor trei.

(Continuarea interviului cu ministrul de interne al României în pagina 7)

PIRATERIA TELEFONICĂ

pag. 8-9

Douăzeci de călătorii
cu metroul ?

Două sute de lei !

Un almanah
Flacăra ?
Cu 5 lei mai puțin.

Dar în câte călătorii
Veți putea porni

Cu ajutorul lui...

pag. 10

F.S.N.: BIRUIT-A INSTINCTUL DE CONSERVARE

Deși, evident, din punct de vedere juridic F.S.N. are statutul de partid politic, înregistrat ca atare la judecătoria de însuși dl Ion Iliescu, în realitate Frontul n-a fost niciodată și nu este nici acum partid în adevăratul înțeles al cuvintului, ci o rețea de indivizi pe care i-au unit și-i unesc nu ideile și idealurile comune, ci interesele comune, pohta de putere și de ciolan. Cum-necum însă, F.S.N.-ul s-a „implementat” puternic în viața politică românească postrevoluționară, dominind-o, fasonind-o, dar, mai ales, explozând-o în propriul său folos. Ca atare, ne place ori nu ne place acest lucru, F.S.N.-ul a fost o prezență puternică în peisajul politic românesc din ultimii doi ani și mai bine. Un fenomen. De care nu se poate face abstracție în nici o analiză.

Fenomenul F.S.N., care a singularizat România în perimetrul est-european, aplicând pe tină noastră democrație pecetea originalității, consistă nu atât în preluarea și menținerea de către stăpînirea de după decembrie 1989 a vechilor structuri, cum s-a spus, ci mai ales în păstrarea vechiului aparat și în menținerea în funcții a vechilor cadre bolșevice, schimbate, de circumstanță, la față. Și îmbogățite, pe spinarea (ați ghicit!) tot a celor necăjiți. Alegerile de la 20 mai au fost cîștigate — lăsînd la o parte matrapzlicurile de proporții la care puterea fesenistă s-a dat — printr-un fel de hipnoză la nivel național, obținută prin minciună și manipulare. Acum însă alegerile bat din nou la ușă, iar corpul electoral a demonstrat (între altele și cu prilejul alegerilor locale) că s-a trezit din somnambulism. Tot ce s-a petrecut cu F.S.N.-ul în ultima vreme trebuie privit în această lumină.

S-au produs în F.S.N. cutremure, întîmplarea cea mai spectaculoasă fiind, desigur, războiul dintre domnii Iliescu și Roman, după înlăturarea acestuia din urmă de la șefia guvernului. În Front au apărut trei

direcții, trei grupări: pro-Roman (zisă de dreapta), pro-Iliescu (de stînga) și gruparea de centru. Acuze și anatimizări reciproce, execuții în cel mai curat stil stalinist (a se vedea rechiziții pronunțate de dl Ninosu la adresa dlui Roman). Infierbîntate au fost spiritele la conferințele județene și la aceea pe municipiul București. Dar, se spunea, explozia se va produce la Conferința Națională a Frontului din zilele de 27, 28 și 29 martie. Va mai exista după aceea F.S.N.? Se va scinda oare F.S.N.-ul în două sau trei partide? Va mai fi oare dl Petre Roman lider național la încheierea conferinței? Iată întrebările ce se puneau în preajma începerii lucrărilor. Au fost, se-nțelege, și dintre aceia care se întrebau dacă nu cumva o să aibă loc un clasic și teapăn „pupat toți Piața Endependenței”. Părea totuși puțin probabil. Însă chiar așa (sau aproape așa) s-a întîmplat.

Mai precis, Conferința Națională a F.S.N. a trecut și nici una din catastrofele pronosticate nu s-a produs. În comparație cu conferințele județene și cu aceea din municipiul București, conferința națională fesenistă se poate spune că s-a desfășurat într-o atmosferă pașnică. Da, a existat o tentativă (din partea dlui Ionel Roman) de a întoarce pe dos ordinea de zi, făcîndu-se apel la, chipurile, „o propunere din sală” (vai!, unde ești, Odiosule, să te bucuri că duhul și practicile tale sunt încă în ființă în spațiul carpato-dunărean!). Dar figura (de a începe cu discutarea candidaturii la președinție, din partea Frontului, a dlui Ion Iliescu) n-a ținut, ordinea de zi a rămas cum fusese croită la început și dl Petre Roman înregistra astfel primul său succes. Da, fiecare dintre cele trei fracțiuni a venit cu propria sa motiune, dar, finalmente, motiunea grupării pro-Roman (numită „Viitorul azi”) a intrunit peste 60 la sută din sufragii — înfrîngere umilitoare pentru celelalte două motiuni și grupări, ai căror promotori s-au trezit, rușinați, la coa-

da mesei. Dl Petre Roman înregistra prin aceasta al doilea mare succes, hotărîtor. După care era previzibilă și cea de-a treia victorie — în privința candidaturii la președinție susținut de F.S.N. A triumfat deci punctul de vedere al grupării Roman, prin aprobarea propunerii de modificare a statutului în sensul că cei ce doresc să candideze din partea F.S.N. la funcția de președinte al țării să-și depună candidatura și să-și exprime limpede opțiunea, convingerea politică și, în consecință, angajamentul față de linia politică adoptată de F.S.N. Va face oare dl Iliescu acest lucru, ori cîmpul rămîne deschis pentru dl Roman?

Aș mai observa că mersul ostilităților dintre cele trei grupări în cadrul convenției feseniste cheamă în minte și tipicul operetei, și obsesia comunistă a unanimității. A trebuit ca însuși dl Petre Roman, și din postura omului care a cîștigat, și deci căruia îi dă mina să fie generos, dar și din aceea a vajnicului vrăjmaș (cel puțin în declarații) al practicilor și schemelor comuniste să tempereze zelul celor două fracțiuni înfrînte spre autoneantizare și deci către unanimitate în F.S.N., explicîndu-le de ce este necesar ca ele să existe în continuare.

O victorie a dlui Petre Roman pe toată linia, s-ar zice. În realitate, însă, este vorba de victoria instinctului de conservare al fesenistilor, cu bătaie la fesenism ca fenomen, la F.S.N. ca rețea — obișnuită și ocultă — și, în consecință, la osul pe care ei, fesenistii, îl țin zdravăn între dinți de mai bine de doi ani de zile. Nu puteau să se ducă toate acestea, adică toate pozițiile și privilegiile fesenistilor, pe apa simbetei numai din cauza unor certuri în familie. Căci, de la nemuritorul Cațavencu încocoare, tot românul știe că „în împrejurări ca acestea, micile pasiuni trebuie să dispară”.

ION D. GOIA ■

CORNELIU COPOSU, președintele PNȚCD:

„UN CONFLICT PUR PERSONAL!”

gătură cu cele ce se întîmplă în labăra lor?

— Le-am prezis că FSN-ul va face explozie fiind constituit în urma unui oportunism de moment, fără nici un fel de doctrină. Din păcate, această fărîmătură vine cu întîrziere. În ceea ce privește grupările aflate în confruntare, noi sintem echidistanți.

— V-aș ruga să ne spuneți câteva cuvinte despre gîlceava Iliescu — Roman?

— Le este și le va fi foarte greu să se delimiteze unul de celălalt în erorile făcute. Au mers solidari într-o serie întregă de greșeli. Împreună au vina principală de a fi irosit sansa României care altfel s-ar fi aflat cu siguranță înaintea tuturor statelor foste comuniste. Avem această șansă, dar datorită lor acum ne aflăm la coadă: aici se și află vina de căpetenie a celor doi. Părerea mea e că nu este vorba de un con-

flict ideologic, ci de unul pur personal.

— Convenția Națională pare să fi produs o primă delimitare „legitimă” în FSN. Credeți că această fractionare va afeta în vreun fel eșichierul politic românesc?

— Să nu uităm că FSN-ul nu reprezintă o formațiune politică, ci o masă de înși selecționați după criterii exclusiv de interese. Dezagregarea FSN nu poate să afecteze decît FSN-ul și pe oamenii săi.

— Considerați că FSN-ul va fi și pe mai departe un adversar pentru PNȚCD?

— Ramura care va reuși să supraviețuiască va fi, fără îndoială.

— Excluzetți posibilitatea unei împăcări în FSN?

— Nu. În România totul e posibil, mai ales cînd e vorba de FSN.

E. MIHĂESCU ■

ION ONORIU,

președintele Uniunii Democrate a Romilor:

„ASTA NE LIPSEA!”

— Domnule Onoriu, caut sediul Uniunii dumneavoastră și iată-mă... acasă, în familie. Iar la ușă dau de un tinăr care vine să vă solicite un ajutor.

— Nu avem un sediu nu prea avem nici viață de partid, cit despre cei care au nevoie de sprijinul Uniunii, ei sînt mulți și vin la mine. Fac ce pot, numai că un om poate mult mai puțin decît un partid.

— La F.S.N. e invers. De fapt, pentru asta v-am și căutat! Să comentați în câteva cuvinte cearta dintre domnii Roman și Iliescu. Cum vi se pare ceața dominilor?

— Între lucrurile urite nu există diferențe. Toate sînt la

fel. Cînd se ceartă șefii, pierde poporul.

— Pierd și șefii.

— Ei se ceartă ca să cîștige ceva, N-o fac degeaba. Unul măcar trebuie să cîștige. De data asta cred că pierd amîndoi. Una e o rică de familie și alta o luptă politică. Eu, unul, sînt dezamăgit.

— De ce?

— De toate, domnule. Numele nu mi-l ia nimeni. Și nici talentul, cît îl am. Eu am muncit prea mult ca să fiu cine sînt. De doi ani însă sufăr pentru ceilalți. Atîția oameni necăjiți!

— Și țigani?

TUDOR OCTAVIAN ■

S-A SALVAT FRONTUL SALVĂRII NAȚIONALE?

Fotografie de GIG MOTOIANU ■

CRONICA DE TREI MINUTE

● Uniunea Democratică a Maghiarilor din România a devenit un fel de fesenism, în care ar exista tot vreo trei-patru rînduri de păreri, numite și aici motiuni. Spre deosebire de fesenismul cel de toate zilele, U.D.M.R.-ul e și mai dens în nomenclatură. ● Si pentru că veni vorba de U.D.M.R., să amintim că această organizație etno-politică a protestat împotriva perchezițiilor pe care poliția română le-a efectuat în localitățile Săvădisla și Liteni din județul Cluj. La mijloc ar fi fost niseai ajutoare primite și nedistribuite. Să fie oare vreo asemănare între aceste ajutoare și vestitele „mașini de cusut” de la Cugir? ● P.N.T.C.D. a primit o invitație la Raszyn, în Polonia, localitate în care, în zilele de 6 și 7 aprilie 1992, Solidaritatea Rurală din țară-gazdă, Institutul Schiller din Germania și Cercul de muncă pentru o nouă Europă din Ungaria organizează o conferință pentru a găsi alternativă la terapia de șoc, terapie impusă, după cum precizează textul invitației, țărilor din Europa Centrală și de Est de Fondul Monetar Internațional, și care a dus la rezultate dezastruoase. ● Parlamentul, în speță Senatul, s-a dovedit și în săptămîna recent încheiată foarte nervos. Și prompt. L-a înconștat

pe dl Petre Roman, cum că ar fi deurnat vreo 30 de milioane de lei. Un mezelic față de miliardul de dolari de la împușcat rămas și care nu iese nicidecum la socoteală. La fel s-au petrecut lucrurile cu Miron Cosma haiducul, frate de cruce cu Miclii de la Olteit. Vorba cîntecului: Parole, parole, parole... ● Nicu Ceausescu e din nou cărat în vizită la Morgă, unde e examinat medical. Cineva — știm cine, persoana importantă — vrea să-l scoată pe „copil” de la zdup. ● A fost reluată tradiția Școlii Ardelene prin înființarea de către Asociația Generală a Românilor Uniți a Centrului de Studii „Timotei Cipariu” din Cluj. ● Radu Câmpăanu, președintele Partidului Național Liberal, întoarce spatele Convenției Democratice. Se spune că totul ar fi doar un moft, liderul P.N.L. dorind să obțină cît mai multe posturi în cadrul Convenției. Oricum, Radu C. a mutat bobul supărării de la P.A.C. la U.D.M.R. O vreme, vagul și anonimul inginer constructor Radu Câmpăanu pufnise vizavi de profesorul universitar Nicolae Manolescu, președintele P.A.C. și șef necontestat al școlii românești de critică literară.

EUGEN MIHĂESCU ■

BASARABIA, LACRIMA DE SÎNGE A ROMÂNILOR!

Singura soluție — Unirea!

Cînd, la ultima întrînire de la Cotroceni a președintelui României cu liderii partidelor politice, unul dintre participanți a afirmat că în perioada de după decembrie 1989 s-a pierdut momentul prielnic reunirii Basarabiei cu România, dl. Ilescu l-a întrerupt pe vorbitor cu întrebarea: care a fost acel moment? Cel chestionat n-a răspuns, dîndu-i prin aceasta apă la moară președintelui, care pusese întrebarea în chip retoric, vînd să spună că un astfel de moment n-a existat. În realitate, au fost mai multe momente prielnice. Dacă în proclamația din 22 decembrie 1989 s-ar fi menționat că Basarabia este teritoriu românesc, Unirea s-ar fi făcut. Dacă după alegerile de la 20 mai parlamentul și guvernul României, pornind de la declararea de către Moscova a nulității pactului Ribbentrop — Molotov, ar fi cerut revenirea la România a teritoriilor ce i-au fost rînite de U.R.S.S. în 1940, Unirea s-ar fi făcut. Dacă în loc de a încura și de a aplauda independența Moldovei, Bucureștiul și-ar fi afirmat drepturile sale asupra teritoriilor respective, Unirea s-ar fi făcut. Dacă, pe de altă parte, la 27 martie 1991, în loc să proclame independența, Chișinăul ar fi proclamat, precum în 1918 Statul Țării, revenirea la România, Unirea s-ar fi făcut. Toate aceste trenuri și încă altele au fost pierdute de dragul întîzierii de către unii protagoniști în restaurantul gării, numit „Puterea”. Oare cite trenuri ne va fi dat să mai pierdem de aici înainte din cauza gustului dulce al puterii?

Unirea Basarabiei cu România nu este nici idee fixă, nici capriciu, nici utopie, nici aventură, nici vis al unor idealisti, nici lozincă nerealistă, nici pretenții teritoriale, nici tendință expansionistă, ci necesitate stringentă și urgentă, mîrea poruncă a vremii pentru români. România nu e Românie de-adevăratea, iar relațiile noastre cu Moscova nu pot fi normale pînă cînd nu se înlătură nedreptatea flagrantă din 1940, adică pînă cînd Basarabia nu revine la patria-mamă. Au înțeles acest lucru și cei de la Kremlin, care, în cele aproape cinci decenii de ocupație a teritoriilor românești de la răsărit de Prut, au concentrat toate investițiile, toată industria mare și energetică în stînga Nistrului. Știu că Basarabia, trupu din trupul României, nu era sigură pentru ei, că va veni ziua dreptății (ceea ce n-au prevăzut a fost că și Ucraina le va scăpa de sub control). În ceea ce privește Republica Moldova, pur și simplu ea nu poate exista ca țară de sine stătătoare: singură, zis independentă, ea va fi mereu vulnerabilă. Tragedia pe care o trăiesc acum românii din Transnistria și care a dus la decretarea stării excepționale este pentru că Unirea nu s-a făcut încă. Realitatea a arătat că postura de membru a O.N.U. a Moldovei n-a făcut decît s-o izoleze de România, dar n-a apărut-o deloc de adevăratele pericole ce o pîndesc continuu și care pot deveni pericole de moarte.

Sunt și din aceia care recunosc inevitabilitatea reunirii Basarabiei cu România, dar susțin că acest lucru nu se poate face acum, ci mai tîrziu, din motive economice, întrucît România, avînd propriile ei dificultăți, destul de mari, n-ar putea face față și poverei basarabenești. Oare? Într-o familie unde mîncîncă cinci, mîncîncă și al șaselea, iar plopuma care învelește și încălzește cinci frați, îl acoperă și îl încălzește și pe al șaselea.

Nu trebuie deci să ne îmbătăm cu apă rece că formula cu două state românești este viabilă, nici noi, românii din dreapta Prutului (între care sunt unii ce susțin că unirea cu Basarabia n-ar însemna decît eforturi și greutăți în plus), nici frații basarabeni. În afara României ei nu vor putea rezista. Singura cale de ieșire din impas, de supraviețuire națională a românilor de la răsărit de Prut, de izbăvire a lor de relele ce li se întîmplă, de punere definitivă la punct a bandiților care le transformă viața în iad, cu alte cuvinte, singura soluție a problemei basarabene este Unirea Basarabiei cu România.

ION D. GOIA ■

A sosit vremea asumării de răspunderi concrete de către România

Complexitatea problemelor cu care se confruntă în acest moment Republica Moldova în urma decretării la 28 martie a stării excepționale pe întreg teritoriul statului de către președintele Snegur este, fără îndoială, îngrijorătoare. Situația din zona de conflict armat din stînga Nistrului este deocamdată la fel de incertă, iar știrile care parvin sînt adesea incomplete și contradictorii. Observatorii prezenți la fața locului au avansat opinii opuse celor propagate prin mass-media de oficialitățile republicii, enumerînd o serie de ipoteze mai mult sau mai puțin probabile. Una din acestea se referă la ideea că întregul conflict din Transnistria reprezintă o acțiune diversionistă abil controlată de antiunioniștii din afara și dinăuntrul republicii. Pe această presupunție se suprapune și coincidența (?) decretării stării excepționale la data de 28 martie — cu doar cîteva ore înaintea amplului miting de protest anunțat de Frontul Popular Creștin Democrat hotărît imediat după „ultimul atac mîselesc din 23 martie” al separatistilor conduși de nucleul radical compus din Smirnov — Maracuta — Caraman — Chițac — Andreeva.

Apar cu totul neașteptate patetismul și fermitatea abelului lansat de președintele Snegur de vreme ce majoritatea combatanților și o însemnată parte a opiniei publice locale consideră decizia ca fiind tardivă, survenită după o nepermisă întîrziere care practic va putea defavoriza considerabil forțele moldovenești ce luptă pentru

restabilirea ordinii de drept. Faptul că separatistii au fost oarecum tolerați vreme îndelungată pe motivul unei mult dorite soluționări pașnice a diferendelor nu poate scuza trimiterii în prima linie a unităților polițienești lipsite de minimă dotare necesară. Nu o dată, au fost respinse ofertele voluntarilor români de a se implica activ în soluționarea la timp a conflictului acceptîndu-

menținerea unor focare de instabilitate, aflate sub jurisdicția unor formațiuni paramilitare ce se conduc după aceeași ideologie agresiv-bolșevică.

Nici în urma conferinței de presă prezidată de primul-ministru Valeriu Muravschi din 29 martie nu s-au putut desprinde căile concrete de acțiune ale forțelor implicate în efortul de restabilire a ordinii. Nu se cunoaște nici în acest moment numărul exact al victimelor moldovenești (! — se spune că doar 14), nu se știe în ce măsură riposta militară moldovenească va fi în măsură să incline rapid către restabilirea ordinii de drept, în schimb, în mod paradoxal pentru o situație de stare excepțională, primul-ministru reiterează varianta „soluției pașnice”!

În virtutea dezinformărilor curente practicate de mass-media rusă, al „atrocităților la care se dedau bandiții, care au întrecut pînă și fărâdelegile fasciștilor” (?), al unei relative incoerențe (mimate sau reale) afișate de puterea republicană, frații români din Basarabia resimt un soi de panică și încordare justificată. Chiar dacă starea excepțională nu se manifestă în manieră severă, limitîndu-se doar la supraveghere și control sporit și interdicția de vânzare a băuturilor alcoolice, atmosfera este tensionată și apăsătoare. Este vremea să ne asumăm alături de Basarabia noua sa dramă. Singura speranță de izbăvire nu se poate lega decît de România.

CHIȘINĂU 29 martie 1992

CRISTIAN PAVEL ■

Fotografie de GIG MOTOIANU ■

EVENIMENTE MARI ...

● Prințul Paul a fost, în sfîrșit, primit la Cotroceni. Hohenzollern-ul de consens i-a comunicat președintelui că va investi în România, dacă primește un pașaport românesc. Serviciile de informații ale domnului Ilescu nu știu, se pare, ceea ce cunoaște tot Bucureștiul: majestatea sa e dator mai multor pictori, cărora le-a organizat o licitație umiltoare și păguboasă la Paris. Ce bani, să bage și în ce, micul prinț, dacă în trecuta sa vizită de lucru pe la noi n-a avut nici măcar de hotel? A dormit o săptămînă într-un atelier de artist din Aleea Pangratti. Cine umblă să-l facă deserviciu președintelui, i le face temeinic și la o oră de vîrf. ● Marele terminator cu semistudii, Miron

Cosma, omul care intră la guvern fără să bată la ușă, fiindcă a fost încurajat de alt guvern să bată cu pumnul în masă, a alertat din nou Bucureștiul și lumea cu tradiționalul său șantaj la nivel înalt. Va fi cu adevărat liniște în țară cînd va afla și țara ce știe Primul ei miner. O armată de ingineri și oameni cu mîini din minerit acceptă dictatul unui bezmetic cu haină de piele și pistolul în obiele. ● În viața politică românească — declară deputatul fără partid, liberschimbistul Ștefan Cazimir — domnește harababura! Păi cum să nu domnească, dacă politica e făcută de harababuriști ca dumnealor? De asta ducea lînsă țara, de humoristi plătiți cu leață de deputați și de su-

flători în goarnă care să ne explice, din cînd în cînd, ce stupid e poporul. ● Un alt liberschimbist — fără goarnă — rabinul șef Mozes Rosen observă, în aceeași pagină de gazetă din „Curierul Național”, că „în țara asta domnește teroarea”. Pentru Mozes Rosen România o fi „țara asta”, pentru noi e țara noastră. Nu-s nici antisemit, nici anti arab și, în general vorbind, consider că e pre-

ferabil să existe pentru ceva decît împotriva a ceva. Dar recunosc că „sînt ceva mortal în regiunea inimii mele” (cum zice poetul) cînd mi se spune că „un rabin și doi evrei au fost fauritori limbi române”. Poate că domnul Rosen nu-si dă seama că reacțiile antisemite se explică și prin frecvența reacțiilor antiromânești ale dumișale. Cînd un fost prim-ministru și un prim rabin ne vorbesc de „țara asta” și „poporul acesta” sentimentele pentru și anti devin dintr-o dată acute.

● Noii primari promit toți orașe curate. La Deva a fost, în sfîrșit, măturată statuia lui Petru Groza. Oare ce va mătura întîi primarul din Orașul Petru Groza? ● La Oradea, „Vatra Românească” a aniver-

sat doi ani de existență. Reuniunea a început cu „Tatăl nostru” și a continuat cu: bătălii, dușmani, huni, război, dragoste, ură, trădători de neam, vinduți. Enoriașii domnului Ceantea au adeseori aerul că tocmai au sosit de pe front ca să plece în tranșee. Pentru toate acestea, Iartă-i, Doamne! ● „Zahărul este exceptat de taxe vamale, după ce a trecut prin două reduceri succesive de taxe”. Iată o știre care ar trebui să ne entuziasmeze. De toate aceste facilități nu profită cetățeanul, fiindcă prețul zahărului o să crească, indiferent de schimbarea legilor. Singurii care or să se îngrășe sînt negustorii.

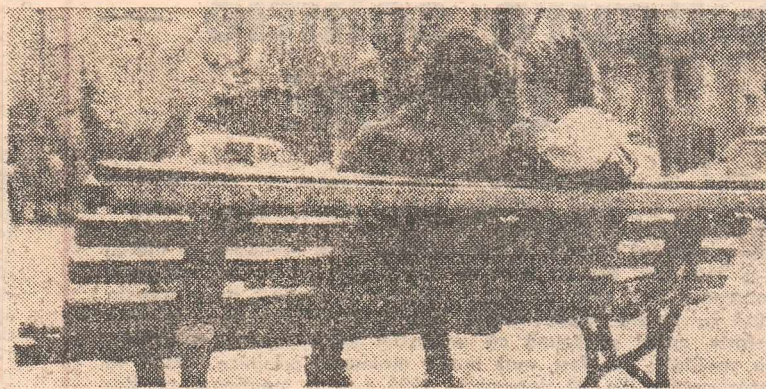
TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

în curînd - un nou sistem informațional computerizat la CEC • 500 000 de conturi pe fiecare post telefonic ! • primul pas pe calea modernizării: comunicările radio • mai multă eficiență; mai puțină confidențialitate ? • CEC-ul nu se arată „eclipsat” • 127 de ani de tradiție și nu doar atît • avantaje/dezavantaje - un raport supraunitar • „sîntem suprasolicitați !” • caruselul dobînzilor • vor fi unițiile CEC azvîrlite în stradă ?

"APARIȚIA NOILOR BĂNCI NU NE ÎNGRIJOREAZĂ !"

- declară domnii CONSTANTIN ANDREESCU, vicepreședintele Casei de Economii și Consumațiuni din România, și VICTOR GEAMĂNU, director al sucursalei municipiului București -

Rep.: Care sînt cele mai delicate probleme cu care se confruntă la această oră Casa de Economii și Consumațiuni?

C.A.: Cea mai delicată problemă este în continuare aceea a asigurării unei bune deserviri a populației. Pare incredibil, dar și în anul 1992 noi lucrăm manual, ceea ce în băncile internaționale nu se mai poate regăsi decît extrem de rar. La ora la care discutăm, am început tratative cu unele companii străine pentru achiziționarea aparaturii noi, monitoare să asigure un sistem informațional operativ. Așteptăm în continuare propuneri de la partenerii externi pentru a ne putea opri asupra uneia din cele mai avantajoase, atît din punct de vedere al performanțelor, cît și al prețului de achiziție. Oricum, e limpede că va fi o transformare de durată...

Rep.: Fără să bănuim, ați anticipat cea de-a doua întrebare, care ar fi trebuit să se refere la greutățile publicului pe care îl deserviți. Evident, nemulțumirile curente ale populației survin tocmai datorită acestui mod teribil de greu prin care propriii dvs. lucrători au acces la informații. Să fie, de pildă, problema confirmărilor de sume cu adevărat insolubilă?

C.A.: Lucrurile nu sînt nici decum simple. Solicitantul se lovește ocazional de asemenea dificultăți, pe cînd lucrătorii noștri zăboie. Desigur, ați mers la o unitate postală pentru a telefona în provincie și ați remarcat cît se așteaptă pînă se face legătura în cabină. Ei bine, ghidîndu-vă ca într-un asemenea sistem sîntem nevoiți să lucrăm și noi. Pe lîngă aceasta, la noi mai există și un specific aparte - instrumentele de economisire au circulație în toată țara. În anii trecuți aveam normă: o unitate

nu putea avea mai mult de 1-2 posturi telefonice. Actualmente, dispunem de 1-2 posturi pe fiecare unitate contabilă. Dacă această singură unitate (care are în medie un milion de conturi) ar fi solicitată din toată țara simultan, e ușor de imaginat ce eficiență pot avea cele două telefoane! Soluția va fi, așa cum spuneam, folosirea terminalilor conectați la computere. Pînă atunci, însă...

V.G.: Pe de altă parte, avînd în vedere complexitatea și anvergura acestei operațiuni de trecere a întregii noastre activități pe sistem computerizat, ne-am gîndit și la alte variante de moment, preliminară acestei treceri. Este vorba de dobîndirea unei anumite frecvențe radio, care să fie bine „securizată”. Prin care să se poată comunica eficient între unități. Soluția este acceptabilă. Am văzut, cu propriii ochi o asemenea variantă realizată tehnic, prin care banca centrală de date este legată prin transmisiuni radio de unitățile și filialele solicitatoare. Aceasta ar fi doar o primă etapă a implementării noului sistem pe ansamblu.

Rep.: Cum s-ar putea asigura confidențialitatea operațiunilor prin acest sistem, de vreme ce interceptările radio sînt teoretic oricînd posibile?

V.G.: Datele comunicate de noi nu pot reprezenta pentru cel care ar realiza interceptările mari secrete, deoarece ele sînt suficient de cifrate. Oricum, trebuie obținută o frecvență pe care să nu intre nimeni, să nu fim brulați în nici un fel.

Rep.: Cum apreciați perspectivele CEC-ului în contextul apariției unui număr tot mai mare de bănci noi? Va intra instituția CEC într-un con de umbră?

C.A.: Problema acestor apariții de bănci noi nu ne îngrijorează. În primul rînd, avem un atu de rezistență: tradiția. Funcționăm de 127 de ani și lumea este obișnuită cu noi. Apoi, instrumentele noastre de economisire circulă în toată țara; avem peste 2.500 de unități proprii de deservire și încă cca. 5.000 mandate, care fac operațiuni pentru noi. Dincolo de obișnuița cetățeanului de a se ști deținător al unui carnet CEC, instituția noastră garantează direct prin stat integritatea sumelor, ceea ce nici una din celelalte bănci existente la această oră nu poate face. Nu se va putea niciodată pune problema unui eventual faliment al CEC-ului, deoarece ar interveni imediat statul pentru a soluționa impasul. Trebuie adăugat și un alt amănunt important: programul unităților noastre e de obicei substanțial: majoritatea unităților lucrează între orele 7,30-20,00, în vreme ce băncile au un program de 1-2 ore de lucru cu publicul pe zi! Pe ansamblu, avantajele sînt evidente.

Rep.: Cu toate acestea, ar trebui amintit și unul din punctele în care CEC-ul este „descoperit”. Inexistența conturilor valutare nu dă, totuși, cîștig de cauză băncilor?

C.A.: În fond, tocmai acest lucru ne diferențiază de bănci. S-a pus și la noi problema deschiderii unor astfel de conturi și trebuie știut că problema se află în studiu. Fără îndoială, chestiunea în cauză ar implica foarte multe detalii de organizare: personal calificat, aparatură de verificare a autenticității valutei, un sistem de securitate sporit etc. Deocamdată, „monopolul” valutei și al relațiilor financiare cu partenerii străini este deținut de sistemul bancar.

Rep.: Cu toate acestea, întor-

cîndu-ne la conturile în lei, trebuie înțeles că nu ați înregistrat nici un declin al solicitărilor?

C.A.: Dimpotrivă, am ajuns să fim suprasolicitați! Nu uitați că ponderea solicitărilor noastre o constituie agenții economici, care își deschid tot mai multe conturi la noi.

Rep.: În ceea ce privește dobînzile acordate de CEC, se aud tot mai multe voci care susțin că acestea nu pot surmonta în nici un fel efectele ratei galopante a inflației. Cum apreciați o asemenea supoziție?

V.G.: Acesta este un fenomen economic ce nu se leagă în mod direct de CEC. Noi căutăm să combatem fenomenul inflaționist tocmai prin aceste dobînzii pe care le acordăm. Tîneți cont totuși că în 3 ani și jumătate, cu o dobîndă de 25 la sută, capitalul depus se dublează!

C.A.: Este știut că au existat etape de majorare a dobînzilor. De la 2,5 la sută în 1989, am crescut la 5 la sută în 1990, apoi la 10 la sută în 1991, ca în 1992 să ajungem la 25 la sută. Este, oare, nesemnificativă înzecirea dobînzii inițiale? În același timp, noi am asigurat și un alt gen de protecție a populației: prin acordarea de credite însemnate celor peste 1 milion de cumpărători de locuințe. Între timp, acestea au fost sistate, avîndu-se în vedere pierderile foarte mari apărute datorită decajajelor de dobînzii. Protecția socială oferită de noi celor care deja au făcut respectivele împrumuturi este extrem de substanțială atîta timp cît respectivele dobînzii au rămas la nivel de 2-4 la sută!

Rep.: Se știe că în regimul trecut fondurile depuse erau rulate în economia națională. Se petrece același lucru și acum sau ați dobîndit ca instituție o

oarecare autonomie în privința posibilităților de plasare a lor?

C.A.: Înainte tot noi gestionăm aceste fonduri, însă nu puteam păstra fondurile decît în conturi bancare, de unde primeam dobînzii. Din 1970, ni s-a permis un al doilea sistem de folosire a fondurilor, prin plasamente sub formă de credite re acordate populației. În 1990, tot prin lege, ni s-a mai permis să facem plasări în credite de refinanțare bancară. La ora aceasta, avem în discuție avizarea de către organele competente, a noului proiect de statut al CEC, proiect ce prevede diversificarea activității ca orice bancă comercială, inclusiv o autonomie reală privind plasamentele.

Rep.: Asadar, pentru a încheia într-o notă optimistă, trebuie reținut că dvs., Casa de Economii și Consumațiuni, rămîneți „pe poziție”.

V.G.: Trebuie înțeles că noi am fost și sîntem de mare utilitate socială. Am făcut ani de zile aproape întreaga execuție a bugetului de casă cu oamenii noștri, cu imprimările noastre, cu localurile pentru care ni se percepe chiria ca și privatizatorilor. Pe întreg Bucureștiul, de exemplu, plătim lunar în loc de 88.000 lei suma de 920.000 lei, afară de faptul că sîntem amenințați să fim azvîrliti în stradă de cei ce „vinează” spațiile noastre, și așa prea puține. Este inadmisibil să fim tratați ca oricare din cei ce comercializează gumă de mestecat! Cu toate acestea, în toată această perioadă de deîngrijolată financiară (trecută și prezentă) CEC-ul a rezistat și și-a făcut treaba fără zgîmolt. Ne zbatem să fie bine și pe mai departe...

A consemnat

CRISTIAN PĂVEL

Fotografie de ELENA GHERA

TOP "COATE-GOALE"

SAD

CUM SĂ TIRGUEȘTI IEFTIN ÎN BUCUREȘTI

* IEFTIN * CHEEP * BILLING * BON MARCHE * IEFTIN * CHEEP * BILLING * BON MARCHE *

Nr. crt.	Denumirea produsului	Firma	Adresa	Programul	Prețul en-detaile
1	Ouă calitate I	DECEBAL IMPEX" SL	str. Covaci, nr. 17, sect. 4	zilnic 8-18	8,50 lei/buc.
2	Pateu de ficat	„LIDIA" SR	str. Eminescu, nr. 128, sect. 2	zilnic 10-18	85,50 lei/cuti.
3	Vodcă „Săniuța” 33	FLORĂRIE	șos. Olteniței nr.232, sect. 4	zilnic 10-17	280,00 lei/l
4	Cafea boabe vrac	„DELFINCOM" SA (alimentara)	șos. Ștefan cel Mare, nr. 24 sect. 2	zilnic 6-19 sîmbătă 6-14	1082,00 lei/kg
5	Parizer	„DUMCRIS" PRODSEIMPEX SRL	str. Ghiociei, nr. 31, sect. 2	zilnic 7-19 sîmbătă 7-15 duminică 7-12	140,00 lei/kg
6	Crenvurști subțiri	"	"	"	472,00 lei/kg
7	Vin „Merlot Tîmboești"	„SAROMCO" SRL	str. Ghiociei, nr. 27, sect. 2	zilnic 8-19	128,00 lei/sticlă
8	Coca-Cola	"	"	"	32,00 lei/sticlă
9	Ciocolată lapte „Migdalina"	MAG. „JUNIOR"	B-dul Unirii, nr. 28, sect. 4	zilnic 9,30-18,30 sîmbătă 8-15	77,00 lei/buc.
10	Parfum-deo spray „Farmec"	"	"	"	192,00 lei/buc.
11	Filme foto „Azopan"	"	"	"	73,00 lei/buc.
12	Baterii R20 China	"	"	"	52,00 lei/buc.

- reamintim tuturor firmelor interesate că revista „FLACĂRA” mizează pe colaborarea eficientă a acestora, asigurîndu-le RECLAMĂ GRATUITĂ, funcție de prețurile practicate la produse și de locul ocupat în top.

- putem fi contactați telefonic (tel. 17. 47. 63, orele 10-15, de luni pînă vineri inclusiv !) sau direct la sediul redacției. Rugăm pe cît posibil ca informațiile să fie cuprinzătoare și comunicările de rigoare să se facă la timp (pentru aparițiile de miercuri, cel tîrziu vinerea, pînă la ora 12.00)

CREZIND ÎN NOI,
CREDEȚI ÎN
DUMNEAVOASTRĂ ! (C.P.)

CURIER JURIDIC

PAUL DUMITRU, Ploiești :

a) Conform Legii nr. 18/1991 privind fondul funciar, se trece mai întâi la reconstituirea dreptului de proprietate al părinților dv., având în vedere cele 10 ha de pământ aduse de aceștia în cooperativă.

b) Intrucit părinții dv. au decedat, dreptul de proprietate al acestora revine moștenitorilor, respectiv, dv. și surorilor dv.

c) Titlul de proprietate se va emite cu privire la suprafața de teren determinată, pe numele tuturor moștenitorilor, urmând ca aceștia să-și stabilească apoi propriul drept, în condițiile legii civile.

d) Ca atare, întreaga suprafață de teren se va putea împărți, între moștenitori, prin înțelegerea acestora, confirmată printr-un act notarial sau, în caz de neînțelegere, printr-o hotărâre judecătorească, în ambele situații trebuind să aduceți în discuție donațiile primite de surorile dv.

CORNELIU OLTEANU

„Zorile” din Huși își inegurează salariații

Printre scrisorile primite recent la redacție se numără și aceea a doamnei Valeria Scarlat din orașul Huși, Piața 1 Mai, bl. 18, sc. B, et. 3, ap. 9, jud. Vaslui. Având în vedere că se află într-o situație disperată, ne solicită o soluție pentru ieșirea din impas. Răspundem doamnei, publicând acest apel al unei familii care are nevoie de ajutor.

„În anul 1979 m-am angajat la Cooperativa meșteșugărească „Zorile”. Huși, într-o secție de încălțăminte. Condițiile de muncă nu erau tocmai corespunzătoare, dar nu am dat importanță prea mare acestui lucru pînă în anul 1988 cînd m-am îmbolnăvit, fiind internată în mai multe rânduri la Spitalul județean Vaslui. Aici am fost diagnosticată cu rinosinuzită alergică și deviație de sept pentru care am fost operată, însă fără rezultatul așteptat. La ultima externare, din 21.11.88 am primit un certificat medical prin care mi s-a recomandat schimbarea locului de muncă într-un mediu fără noxe chimice sau fizice alergizante. Cu acest certificat medical m-am prezentat la unitatea în care lucram, dar conducerea unității mi-a respins această cerere motivînd că nu are unde și mi-a recomandat un alt loc de muncă în aceeași secție. Se schimba-

se doar faza de producție, dar condițiile de deservare a activității erau aceleași. Vorba românilui, am fost schimbată din „lac în puț”.

Așadar, am fost obligată, din motive de sănătate, să mă retrag din această unitate. Trăteam pe care trebuie să-l urmez costă mii de lei și, după scumpire, am fost nevoită să renunț la el, deoarece lucrează numai soțul meu, bolnav el însuși de ulcer duodenal. Cu o singură leafă, cu un copil la școală, noi amîndoi bolnavi, nu ne mai putem descurca. Cum să mai împart salariul lui și așa foarte mic (pot spune de mizerie)? Pe medicamente sau pe mîncare și alte cheltuieli de întreținere? Mult după ce a apărut legea cu ajutorul de somaj, m-am interesat dacă am și eu dreptul la un ajutor, dar am fost respinsă deoarece m-am retras la cerere din unitate. E adevărat, însă, m-am îmbolnăvit și am fost nevoită să fac acest lucru. Am muncit nouă ani în care nu am avut zile nemotivate, concediu fără plată nu mi-am luat și nu m-am ferit de muncă. Degeaba sînt tânără, am 33 de ani, dacă situația îmi este așa de grea și nu găsesc nici loc de muncă și nu primesc nici un ajutor de nicăieri. Un om bolnav care a muncit, totuși, cîtiva

Anunț

Din motive tehnice, Adunarea generală a acționarilor S.C. Publicațiile Flacăra S.A. fixată pentru ziua de 31 martie a.c., se amîna pentru o dată care va fi anunțată ulterior.

Președintele Consiliului de administrație,
GEORGE ARION

POSTA REDACTIEI

STELA ENACHE — Lupeni-Bărbănteni, Bd. Păcii, nr. 17, bl. 43, sc. 1, et. 2, ap. 5: Noi nu facem abonamente la „Rebus”. Puteți rezolva această problemă adresîndu-vă filialei „Rodipet” din județ (fosta Direcție de Expediere a Presei).

FLORICA SIMION — Tunari, Sectorul Agricol B-fov: Pe domnul Hristenco Dumitru îl puteți găsi la următoarea adresă: Bd. Constructorilor, nr. 17, sc. B, et. 1, ap. 28, Crîngăși. Telefoane: 746752 sau 189642.

ANETA ALMAȘAN RADU — Deva, str. A. Vlaicu, nr. 11: În primul rînd aș dori să vă mulțumesc pentru aprecieri. Cu regret vă comunic că materialele pe care ni le-ați trimis, deși foarte interesante, nu pot fi publicate deoarece se referă la persoane despre care am vorbit nu demult. Încercați să vă adresați publicației „Panoramă”. Ideea unei colaborări cu dv. n-ar fi rea. Ne interesează aspectele concrete, din diverse domenii, pe care le cunoașteți, atît din oraș cît și din împrejurimi. Relatarea să nu depășească o filă dactilografiată. După un semiretuz care poate v-a întristat încerc să vă însenineze, spunîndu-vă că am expediat fotografiile pe care le doreați.

ELENA GRECESCU

Dacă ați epuizat toate posibilitățile pe care le cunoașteți în încercarea dv. de a vă rezolva problemele, mai există totuși o soluție: să chemați oamenii de la Flacăra

ani nu are dreptul la nimic?

Vă mulțumesc anticipat și vă doresc sănătate
Cu respect, familia
Scarlat

P.S. Nu știu dacă cei

plătiți pentru rezolvarea problemelor sociale din județul dv. citesc presa, așa că pentru mai multă siguranță le-am expediat scrisoarea pe care ne-ați trimis-o, nădăjduind că vom găsi o cale pentru a vă ajuta.

Apel

Comisia parlamentară pentru cercetarea abuzurilor și pentru petiții solicită sprijinul persoanelor, asociațiilor sau instituțiilor care dețin informații și documente privind Colectivizarea Agriculturii în România în perioada 1949-1962.

Dosarul colectivizării va include următoarele aspecte:

1. Metode de presiune folosite împotriva țăranilor
2. Abuzuri comise de organele de miliție, securitate și partid în timpul colectivizării
3. Cazuri de dislocări, deportări, arestări și condamnări ca urmare a refuzului de înscriere în structurile agricole colectiviste
4. Proteste, mișcări, răscoale țăranesti contra colectivizării
5. Regimul de detenție sau deportare al persoanelor care s-au opus colectivizării
6. Situația actuală a persoanelor persecutate în timpul colectivizării
7. Efectele economice și sociale ale colectivizării agriculturii

Materialele documentare, mărturiile, fotografiile sau datele statistice pot fi trimise pe adresa Comisiei noastre: strada Arhitect Grigore Cerchez nr. 16, cod 71277, sectorul 1, București. Informații suplimentare la telefon 33 49 92 sau 33 71 14.

RADU CIUCEANU

Tableturi japoneze

Fotografie de GIG MOTOIANU

RANK XEROX™

REPREZENTANȚA PENTRU ROMÂNIA:
București 1, 70749, Str. G-raf Berthelot 27,
Tel.: 12 00 53. Fax: 12 00 54

Ora înținerii cu RANK XEROX

— În această veșnică luptă care este lumea afacerilor, avem cu toții nevoie de un partener puternic.

— Iată de ce RANK XEROX este alături de dumneavoastră!

— Dacă ați ales ca mașina de scris, copiatorul și fax-ul dumneavoastră să poarte marca RANK XEROX, este pentru că această marcă nu înseamnă doar calitate, eficiență și productivitate ci și o excelentă rețea de servicii ce va face ca aparatul dumneavoastră să fie menținut permanent într-o stare excepțională și să beneficieze de accesorii de calitate.

RANK XEROX, o organizație mondială ce acoperă astăzi și România.

Distribuitorii autorizați RANK XEROX:

ALFA-SOFT srl
Zalău
Tel.: 996/15 881

APEL srl
Arad
Tel.: 996/15 231

ARENIM srl
București
Tel.: 14 98 34

ADYLES srl
București
Tel.: 12 95 77

COMPIEST ANVICO srl
Tîrgu Mureș
Tel.: 954/16 644

COMSER srl
Hunedoara
Tel.: 957/12 538-132

COMSERVICE Co.
Bacău
Tel.: 931/46 642

ESTICO srl
Brasov
Tel.: 921/49 052

FIBA IMPEX srl
Ploiești
Tel.: 971/24 717

FIBA (NORD) srl
Suceava
Tel.: 987/26 996

METRONOM
Piatra Neamț
Tel.: 936/14 570

METPRIBOR
Cluj-Napoca
Tel.: prefix/47 15 24

ROMTEAM SOLUTIONS srl
București
Tel.: 13 43 73

TOP EDGE ENGINEERING srl
Craiova
Tel.: 941/63 191

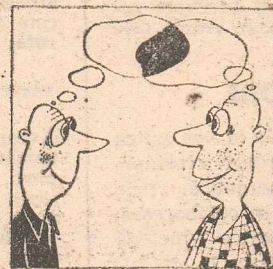
UNIVERSAL L.D. srl
Iasi
Tel.: 981/42 110-1209

Publicitate

Participați la rubrica

Idei în lăcuitate

Să înființăm Înalta Comisie de Salubritate

Personal m-am săturat de sfaturi pedagogice, de analize savante privind conduita socială. E vremea să dăm înțelitate carnetului de amenzi! Omul simplu nu știe de cît de frică. Degeaba îl

sfătuim că nu e frumos să țină orașul ca o ladă de gunoi, că el va face tot cum știe. Ordinea se poate face numai cu biciul în mînă. L-ai prins, arde!! Experiența din alte țări (mă refer la fosa-

ta Uniune Sovietică, la Spania și la Turcia) demonstrează că succesul e garantat.

De aceea, propun înființarea Înaltei Comisii de Salubritate. Ea ar fi alcătuită din cetățeni gospodari, investiți cu o legitimație specială și un carnet de amenzi. Un bilet de tramvai aruncat pe jos, amendă pe loc: 1000 lei! Depozitarea gunoierului în spațiul ne-

permise, amendă 10 000 lei. La fel pentru orice gest de insalubritate. Echipa specială să stea la pîndă și să acționeze. Numai așa, de teamă, omul va căuta lăzile de gunoi. Apoi, frica se va transforma în deprindere și obicei. Știu, vor sări profesioniștii mîlei că ne curgem la metode barbare! Că e mai bună persuasivitatea și sfatul părintesc. Lenescu e totdeauna filozof. Dacă stăm și-l ascultăm, rămînem la marginea Europei mult și bine.

Curățenia, ordinea nu se obțin prin sfaturi logice. Arma educației e sancțiunea. Nu putem aștepta secole ca să devenim nemți.

CHIRIAC CRISTESCU
pensionar, cartierul
„Pajura” București

SENZATIONAL

Un dușman invizibil vă amenință sănătatea. Profesorul dr. ing. Dan Alexandru vă ajută să-l descoperiți și să-l neutralizați. Completați și expediați pe adresa redacției talonul din josul paginii.

De la opt metri în jos

Opt metri, așa cum am arătat, reprezintă sarcina energetică optimă a unui organism. O persoană poate fi considerată cu o stare de sănătate excelentă atunci când sarcina ei energetică are o asemenea valoare. Intervalul 8,00—7,90 metri reprezintă o sarcină energetică bună. Persoanele care se află

junge la situații ireversibile.

Nu absolutizați!

Delimitările între diferite intervale ale sarcinii energetice nu trebuie înțelese rigid. O persoană cu sarcina energetică de 7,87 metri poate fi de exemplu

Pe înțelesul și în sprijinul dumneavoastră (VII)

ECOSINERGETICA

se află o persoană pe scara sănătății dacă sint luate simultan în considerare. Și acum, pe scurt despre...

STRATEGIILE ECOSINERGETICII

Lăsând la o parte cazurile particulare (maladiile și deficiențele survenite din accidente întimplătoare sau a celor congenitale), starea generală a sănătății depinde de multiple influențe și numai într-o abordare sinergetică (de colaborare)

CUM STĂM CU SĂNĂTATEA

STIMAȚI CITITORI

1. Pentru a putea răspunde la toți solicitanții, având în vedere numărul foarte mare de taloane primite, din acest număr ne vedem siliți a restringe la maximum informațiile, rezumându-ne strict la poziția patului și la indicele de sănătate.

2. Cititorii care în scrisori ridică și alte probleme, precum și cei care doresc să li se comunice rezultatul prin poștă, sint rugați să expedieze, odată cu talonul, un plic timbrat completat cu adresa proprie pentru răspuns.

97. Pop I. Aurel, Zalău. Poziția patului: 5; indicele de sănătate: 58 la sută.

98. Popescu Sorin Gheorghe, București. Poziția patului: 3; indicele de sănătate: 65 la sută.

99. Moldoveanu I. București. S-au trimis rezultatele prin poștă.

100. Panda, București. Idem.

101. Grosu Liviu, București. Idem.

102. Răducănescu Ana, București. Poziția patului: 5; indicele de sănătate: 54 la sută.

103. Baran Maria, București. Poziția patului: 3; indicele de sănătate: 63 la sută.

104. Stoica Mia, București. Poziția patului: 3; indicele de sănătate: 55 la sută.

105. Chezoiu Mihai, Craiova. Poziția patului: 4; indicele de sănătate: 72 la sută.

106. Stoian Marcel, București. Poziția patului: 6 (zonă neutră); indicele de sănătate: 75 la sută.

107. Bie Maria, Cîsnădie — Sibiu. Poziția patului: 5; indicele de sănătate: 65 la sută.

108. Boariu Ilie, Sibiu. Poziția patului: 1—2; indicele de sănătate: 70 la sută.

109. Săsăran Dorina, Tirgu-Mureș. Poziția patului: 5; indicele global al sănătății: 68 la sută.

110. Serghie Adrian, Deva. Poziția patului: 4+7; indicele global al sănătății: 58 la sută.

111. Neagu Nicoleta, Constanța. Poziția patului: 2; indicele global al sănătății: 82 la sută.

112. Neagu Anca, Constanța. Poziția patului: 6 (în zonă neutră); Starea generală a sănătății: 90 la sută.

113. Jancsó Corina Danijela, Oradea. Poziția patului: 1—2; Starea generală a sănătății: 60 la sută.

114. Rădulescu Elena, Drobeta-Turnu Severin. Poziția patului: 2; Indicele de sănătate: 84 la sută.

115. Butnaru Constantin, Piatra Neamț. Poziția patului: 5; indicele global al sănătății: 60 la sută.

116. Rădulescu Natalia, Piatra Neamț. Poziția patului: 5; indicele de sănătate: 55 la sută.

117. Anderca Adrian Alexandru, Timișoara. Poziția patului: 4; indicele de sănătate: 75 la sută.

118. Preda Mariana, Drăgănești-Olt. Poziția patului: 6 (zonă neutră); indicele de sănătate: 93 la sută.

119. Faur Gligor, Lugoj. Poziția patului: 4; indicele global al sănătății: 67 la sută.

120. Nicolae Corina, Lugoj.

Important

Datorită numărului mare de solicitanți, sîntem nevoiți să eșalonăm răspunsurile pe parcursul a luni de zile. Pentru un dialog mai rapid, prin intermediul poștei, sfătuim cititorii să atașeze talonului un plic marcat pe care să fie trecută adresa expeditorului.

Poziția patului: 3; indicele de sănătate: 58 la sută.

121. Panait Constanța, Buzău. Poziția patului: 1+7; indicele de sănătate: 50 la sută.

122. Petruș Rodica, Mariana, Timișoara. Poziția patului: 3; indicele de sănătate: 68 la sută.

123. Tărăla Victoria, București. Poziția patului: 4; indicele de sănătate: 78 la sută.

124. Lupas Liana, Jibou—Sălaj. Poziția patului: 3; indicele de sănătate: 78 la sută.

125. Nicolescu Smaranda, Slatina. Poziția patului: 3; indicele de sănătate: 70 la sută.

După primirea răspunsului, mai mulți cititori ne-au vizitat la redacție cerind explicații în legătură cu amplasarea corectă a patului și aranjarea locului de odihnă. Între aceștia și doamna Cleopatra Cumpătă din București (poza alăturată), care ne asigură că, așezînd patul în alt loc al camerei, a scăpat de oboseala și durerile de cap ce au chinuit-o ani de zile. Reamintim din nou că toate detaliile privind tehnica de depistare a zonelor critice sau neutre din locuință sau locul de muncă vor fi prezentate în cadrul unor demonstrații practice pe care domnul prof. Dan Alexandru le va face în ziua de 11 aprilie, ora 11, în sala „Flacăra” din Casa Pesei (fosta Casă a Scintei), corpul din dreapta, intrarea C, parter.

În această categorie sint convențional sănătoase.

Intervalul 7,90—7,80 metri semnifică așa-zisa stare de atenție, în sensul că se întîmplă ceva cu organismul (afecțiuni) ajunse în diferite stări de evoluție sau combinate cu stări de oboseală în urma unor eforturi fizice sau intelectuale).

Sub 7,80 metri, pentru un organism viu reprezintă ceea ce numim stare de alarmă. Persoana cu o asemenea sarcină energetică are o boală gravă, asupra căreia trebuie intervenit urgent, pentru a nu se a-

cu o sănătate încă bună, dacă și indicele de sănătate are o valoare ridicată (de exemplu 80 la sută). De asemenea, un indice de sănătate de 45 la sută și o sarcină energetică superioară a 7,85 metri arată de regulă situații relativ ușor redresabile. Situațiile în care însă sarcina energetică scade sub această valoare necesită o atenție deosebită.

Valoarea sarcinii energetice, respectiv a indicelui procentual al sănătății nu spun deci mare lucru luate separat, dar descriu suficient de bine poziția în care

putem ajunge la măsurile cele mai corespunzătoare de conservare a sănătății și — de la caz la caz — de... reparare a ei. Principalele strategii pentru obținerea acestui scop sint:

- Poziția locului de muncă și de odihnă
 - Alimentația
 - Medicamentația
 - Tratamentele de tot felul.
- Primele două se referă de regulă la persoanele sănătoase, pentru cele suferinde fiind necesare direcții de acțiune ce se regăsesc în toate compartimentele enunțate, însă...

Rețineți

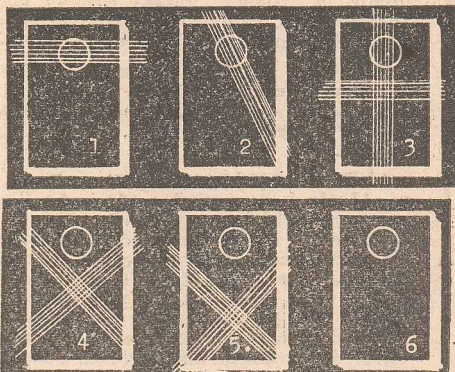
Orice aliment, orice medicament, orice tratament ne face în același timp și bine și rău. Important este să alegem, din multitudinea de posibilități, pe cele mai indicate, care ne fac mai mult bine decît rău, să găsim căile cele mai adecvate realizării acestui scop. Adică cele mai adecvate...

METODE

Ele sint multiple și, am putea spune, nu sint proprii ecosinergeticii. În ecosinergetică, prin însăși natura ei, se colaborează. Este binevenită orice metodă care ne poate ajuta la definirea celor mai corespunzătoare măsuri la un moment dat, într-o situație dată și nu are importanță cărei științe, cărui domeniu aparține. Și totuși este de menționat una, remarcabilă prin eleganța și rapiditatea cu care ne poate furniza primele informații, în măsura în care reușim să descifrăm... SECRETELE PODOABEI CAPILARE!

Prof. univ. dr. ing. DAN ALEXANDRU

Averman stabilește următoarele cazuri tipice ale bolii: oboseala la trezirea din somn, dezechilibrări, irascibilitate sporită (poz. 1); amețeli, tulburări psihice, ale auzului, dureri de cap (poz. 1 și 2); tulburări ale văzului, astenie, boala lui Basedow (poz. 2); infarct (poz. 2 și 3); afecțiuni maligne (îmbolnăviri lente) la gît (poz. 3); la plămîni, stomac, vezica biliară (poz. 3 și 4); îmbolnăviri la rinichi, arterită, afecțiuni ale vezicii urinare (poz. 3); la pancreas (poz. 4); îmbolnăviri ale sistemului motor al membrilor inferioare (genunchi, tălpi), ale vaselor, modificări patologice și umflarea acestora, afecțiuni ale picioarelor și paralizia lor (poz. 5). În cazul poziției 6, patul se află în zonă neutră.

ECOSINERGETICA IN SPRIJINUL SĂNĂTĂȚII DUMNEAVOASTRĂ

TALON DE PARTICIPARE

Numele și prenumele (cu majuscule)

Data nașterii Sexul

Localitatea unde domiciliază

Boala de care suferă

De cit timp (ani) patul în care dormiți se află în același loc

Semnătura sau amprentă

Talonul se va trimite prin poștă pe adresa redacției, cu mențiunea: „Pentru” rubrica ECOSINERGETICA”.

Talonul se completează strict de către persoana interesată. Rugăm scrieți numele și prenumele cu majuscule. În cazul în care persoana, din diferite motive, nu poate completa singură talonul, toate datele se vor bate la mașina de scris, iar în loc de semnătură se va aplica amprenta degetului mare (drept, pentru bărbați, și stîng, pentru femei) prin înmuierea prealabilă într-o tușieră sau prin ungerea acestuia cu cerneală.

„NU M-AM GÎNDIT S-AJUNG MINISTRU DE INTERNE“

— Domnule ministru Victor Babeș, unii dintre cei care s-au făcut vinovați de orori în timpul comunismului s-ar putea să fie trimiși în judecată. Mă refer la Alexandru Drăghici... În calitate de dv. de ministru de interne al României, cum vedeți posibilitatea ca un predecesor al dv. să fie incriminat? Ce ziceți de o astfel de întimplare?

— E o întimplare, cred, normală. De altfel, în calitate mea de ministru al justiției, în noiembrie 1990 am afirmat necesitatea pornirii a două categorii de procese: unele se refereau la cei care au tras în timpul revoluției și pe care nu-i știam nici atunci și nu-i știm nici acum; altele se refereau la cei care au comis abuzuri în timpul dictaturii și care au scăpat nepedepsiți. Nu doream prin acele declarații o campanie de procese, de urmărire nelimitată a tuturor celor care, într-un fel sau altul, au făcut mici abuzuri în timpul celor 45 de ani de comunism, ci doar a virfurilor puterii din acea perioadă și care au profitat în mod nemernic de poziția lor.

— Cazul Drăghici se înscrie într-o astfel de categorie?

— Da. M-am referit îndeosebi la alegerile din '46, la colectivizare, la canal...

— Despre Drăghici ce știți?

— Știu lucrurile pe care le-am putea ști orice om... tinăr din acea vreme (eram elev): că făcea parte din Biroul politic, că a fost ministru de interne și a condus ca o eminentă cenușă ancheta unor personalități importante din viața politică a țării și care, la un moment dat, a fost trecut la pensie. Sint peste 20 de ani de când s-a pensionat, fără ca nimeni să-l întrebe ce-a făcut, și acum a venit momentul să-i punem aceste întrebări. Nimeni nu trebuie să trăiască având impresia, indiferent ce poziție ocupă într-un stat la un anumit moment, că este de neatinș pentru că a ajuns la o anumită poziție.

— Eu cred că este foarte tirziu și nu va înțelege nimic; pentru societate însă, judecarea lui ar putea fi benefică...

— Sancțiunea pe care o suportă cineva care a încălcat o lege penală nu reprezintă o răzbunare a societății, ci este urmarea comportării fiecăruia, raportat la regulile de conduită care trebuie să existe în societate. A aplica legea nu înseamnă răzbunare. Iar domnul Drăghici și alții ca el trebuie să suporte rigorile legii pentru că altfel însăși ideea de lege este compromisă.

— Așa cum ați afirmat, nimeni dintr-o societate cu adevărat democratică nu poate să se socotească de neatins. Chiar

sinteti convins de acest lucru?

— Prin tot ce-am făcut de când sint ministru, n-ar putea să spună cineva că m-am comportat cu aerul că aș fi de neatinș.

— În calitate pe care o aveți, ați avea curajul să vă ațingeți de cineva important?

— Acest curaj trebuie să existe pentru oricine se implică într-o activitate care cere aplicarea legii: poliție, procuratură, justiție.

— Cum se împacă fostul ministru de justiție cu actualul ministru de interne?

— Știu eu cum să vă răspund? E o treabă la care nici nu m-am gândit. Vedeți, la Ministerul de Justiție aș putea spune că m-am simțit mai degrabă în apele mele; veneam dintr-un domeniu și mă ocupam de un domeniu care-mi era absolut apropiat, familiar... Aici a trebuit să mă ocup de chestiuni pentru care nu eram pregătit sufletește... Dar să știți că nu este nici o nepotrivire. Pentru orice ministru de interne cunostințele juridice sint nu numai binevenite, dar neapărat necesare.

— Citi oameni sint închiși în clipa de față în România?

— Știu cu aproximație, asta este o cifră care se schimbă... peste 40.000 de oameni.

— Sint mulți? Puțini?

— Destul de mulți.

— Ați fost prin închisori?

— Am fost și în România, am fost și în străinătate, preocupat fiind la Ministerul de Justiție de organizarea și modernizarea închisorilor. Am descoperit, imediat după ce am preluat la justiție administrarea închisorilor, că sint puține, că sint prost înzestrate și că oamenii trăiesc în condiții mizerabile, subumane, și am vrut să vedem cum e la alții. Pot să vă spun, de exemplu, că am vizitat în America trei închisori. Aful trecut, am vizitat două închisori, și anul ăsta, deși nu mai eram ministru de justiție, dar pentru că am vrut să văd un arest preventiv la ei, arest preventiv care interesează ministerul de interne, mi-au arătat unul, mi-au arătat și o închisoare, eventual ca să nu fie vreo confuzie în legătură cu ceea ce doream să văd. Diferențele sint... ce să mai spun. Când vedeam prin filme închisorile americane, credeam că sint închisori de filme. Văzind acum la fața locului, și la New York, și la Washington am constatat că între ce vedeam în filme și ce am văzut la ei nu sint mari diferențe, sint diferențe nesemnificative, mai ales că am văzut închisori de-acum 20 de ani, de-acum 40 de ani, închisori absolut banale, n-au nimic deosebit... Doar că sint civilizate,

curate, ordonate și nu te simți acolo introdus pentru a fi distrus fizic.

— Dar de ce în sistemul totalitar există și această preocupare de umilire, pînă la o neantizare a ființei omenești?

— Am trăit în această perioadă amindoi... în sistemul totalitar pe care-l cunoaștem, l-deea de umilire, de distrugere a personalității se manifesta în toate locurile, în toate domeniile, la toate nivelele, cu atît mai mult trebuia să se manifeste într-o închisoare unde se consideră că omul este trimis nu pentru a fi privat de libertate, ci pentru a fi supus unei munci extenuante, în condiții de mizerie care să-l distrugă, nu... în vederea reîntoarcerii în societate, educat.

— Care sint raporturile actuale cu SRI?

— Ale Ministerului?

— Da.

— Firești. Nimic spectaculos... raporturi de cooperare. În definitiv, sintem două organe cu activități complementare.

— Aveți idee în ce măsură este sau nu amestecată instituția prezidențială în tot ce s-a petrecut în România din decembrie '89 și pînă acum?

— Dacă nu-mi spuneți ceva concret, n-o să vă răspund precis, ci doar generalități...

— ...Să luăm mineriadele.

— Nimeni nu știe în România cine a stat sau ce a stat în spațiile acestor mineriade... sint o serie de supoziții, o sumă de scenarii, dar pînă acum nimeni

supoziții de acest fel?

— Eu pot să am supoziții, dar nu pot să le spun...

— Am înțeles.

— Chiar și dv. aveți supoziții.

— Evident. Ar putea fi o situație în care dv. să vă dați demisia, de pildă?

— Bineînțeles. În momentul în care aș fi împiedicat să fac ceea ce cred că trebuie făcut la Ministerul de Interne n-aș considera că este cazul să mai stau aici, în acest scaun. M-am purtat și la Ministerul de Justiție și mă port și aici ca un om liber, care face bine sau mai puțin bine, sau rău, pentru că așa gîndește el că trebuie făcut... ținînd seama de menirea ce îmi revine pe un astfel de scaun, dar nu pentru că fac jocul cui-va... În momentul în care n-aș mai putea să fac ce cred de cuviință, aș pleca.

— Cît de liber sinteti ca ministru de interne?

— Din ce punct de vedere?

— Din toate punctele de vedere.

— Cel mai puțin liber mă simt din cauza programului pe care îl am; acest minister, care este un colos, îmi absoarbe aproape tot timpul pe care îl am și toată energia... Nu am însă nici un fel de îngrădire decît cele ce rezultă din dispozițiile legale. Eu nu sint o ființă abuzivă nici prin structură și cu atît mai puțin aici unde sint chemat să aplic legea și să asigur ordine în țară.

— V-a încercat vreodată voluptatea puterii?

toare, va fi deosebit de poliștul de ieri?

— Dacă vă referiți la poliștul de pînă la revoluție, răspunsul este indiscutabil da. El nu mai e un polișt care apără o orînduire împotriva cetățenilor, cum era pînă în decembrie '89, ci trebuie să fie un polișt care să apere cetățeanul și bunurile sale, indiferent de ce partid este la putere, indiferent cine este președintele statului sau prim-ministru, sau ministru de interne. Și atunci, dacă el va acționa în acest spirit democratic despre care va vorbeam, evident că el va fi altfel decît a fost înainte de revoluție.

— Aș mai avea o întrebare: dacă s-ar întîmpla ca roata istoriei să se întoarcă, ca Drăghici să nu fie judecat, să nu fie cunoscute fărădelegile lui, vă dați seama că dv. ați fi închis?

— M-am gîndit, dacă vă interesează, la lucrul ăsta. Dar eu am făcut și încerc să fac în continuare, ceea ce mi se pare că este mai bine pentru acest minister, pentru ministerul la care am fost mai înainte, și ce mi s-a părut bine pentru țară... Nu am făcut nimic pentru o persoană sau pentru mai multe persoane, am vrut să servesc instituția la care m-am aflat și în același timp să servesc interesele cetățenilor. ... Dacă am greșit, e posibil și asta, dar sint sigur că n-am făcut nici abuzuri, deci, în mod normal, n-ar trebui să mi se întîmple ce spuneți dv.

— Dar miniștrii dintre cele două războaie, și alții parlamentari, cînd au fost judecați, credeți că au făcut ceva împotriva legii?

— Nu, nu cred. Dar au fost judecați de o orînduire, de niște instituții care erau eminamente abuzive. Or eu sper că prin efortul tuturor, nu numai al meu, astfel de instituții să nu mai existe în România, ș-atunci, judecînd pe situații normale, ipoteza pe care o aveți în vedere n-ar trebui să fie posibilă.

— Totuși, mai am o întrebare: cum vă controlați acțiunile, astfel încît să fiți convins că nu greșiți, nu, asta este mai greu, că nu faceți nimic împotriva omului?

— Este aici în minister un criteriu la îndemîna oricui — cel al legii — pentru că nu ne comportăm, sau n-ar trebui să ne comportăm decît raportat la niște dispoziții legale. Și-atunci, n-ar trebui să se întîmple ceea ce aveți dv. în vedere. Dacă-i așa sau nu...

— Profit de acest dialog pentru a vă reamînti faptul că redacția Flacăra a fost deseori vizitată de indivizi necunoscuți. V-aș ruga... să încercați să mai impulsionați cercetările pentru prinderea lor.

— E un sprijin pe care sint dator să-l dau; poate că reușim să identificăm pe cei care au intrat la dv. E unul dintre motivele de nemulțumire din partea cetățenilor cînd poliția, sesizată de un anumit fapt, nu poate să spună nici cine l-a făcut, nici cum s-a făcut, și cel care comit astfel de fapte rămîn nepedepsiți.

GEORGE ARION

Fotografie de GIG MOTOIANU

nu le-a confirmat. Să sperăm să iasă ceva adevăr la suprafață, intrucît preocupă o comisie parlamentară...

— Cum e posibil ca într-o țară să se petreacă astfel de lucruri fără să știe cineva care este sursa...

— Știu eu? Mi-e greu să vă răspund... la întrebarea asta...

— După cum, ca să mai lărgim sfera, mi se pare absolut aberant să nu se știe adevărul despre așa numiții teroriști. Atunci cînd moare un om, dintr-o populație de 23 de milioane, îl descoperi... iar cînd mor o mie...

— Cred că nemulțumirea dvs. este într-un totu legitimă. Din păcate nu pot să vă dau un răspuns care să vă satisfacă. Aful evenimentele din decembrie '89 cit și mineriadele pe care le-am trăit cu toții, au fost și sint anchetate de procuratură. Sint fapte de competența lor. Pentru că anchetele se fac, unele la poliție, altele la procuratură, după cum procuratura poate să ia de la poliție orice faptă și s-o ancheteze ea. Și ca atare, un răspuns calificat în direcția asta, numai acolo puteți găsi. Orice v-aș spune eu sint tot simple supoziții ori colportări de zvonuri.

— Dar în sinea dv. aveți ceva

— Nu. Nu m-a încercat și sper nici să nu mă ncerce. De cînd am devenit ministru, lucru la care n-am visat niciodată înainte, am încercat să mă comport ca un om normal și ca un om care știe că e ministru un timp limitat. Deci nu trebuie să-și piardă reflexele de om care nu este ministru și nici să nu i se pară într-o zi că dacă nu mai este, vai, ce nenorocire i s-ar întîmpla.

— Dv. știți foarte multe... dormiți linișt?

— Nu dorm liniștit uneori din cauza oboselii, dar nu din cauză că știu prea multe.

— Cîtă transparență poate să abia un Minister de Interne?

— Aproape totală. Nici nu văd de fapt ce și de ce să se ascundă. În definitiv, tot ce facem noi, facem pentru a asigura o protecție a cetățeanului și a bunurilor sale. De ce trebuie să ascund ce fac în acest scop? Sigur că aici intervin, ca în orice activitate, o sumă întreagă de chestiuni cu caracter profesional. Dar astea nu sint un secret în sine; ci prin forța lucrurilor sint mai puțin cunoscute. Secrete sint mult mai puține decît se crede.

— Poliștistul zilelor noastre, ca să zic așa, și al zilelor urmă-

Ultimele știri de la Ministerul de Interne

Cîteva date statistice referitoare la lunile ianuarie și februarie 1992:

- s-au comis 5 501 infracțiuni
- s-au recuperat 196 de arme
- s-au cercetat 19 408 persoane
- accidente grave de circulație — 890
- accidente ușoare — 9 517
- 3 660 autori prinși în flagrant delict în piețe, talciocuri, complexe comerciale
- au fost prinse și identificate 440 persoane urmărite care se sustrăgeau de la executarea unor pedepse privative de libertate
- s-au aplicat 39 492 amenzi contravenționale în sumă de peste 207 milioane lei
- în domeniul schimbului ilegal de valută, s-au aplicat amenzi contravenționale în valoare de 64 milioane lei, confiscîndu-se 88 000 dolari, 61 000 mărci, 154 000 ruble, precum și 42 milioane lei proveniți din schimb ilicit de valută

DIN LIPSĂ DE MATERIAL DIDACTIC, O STUDENTĂ MEDICINISTĂ DEZGROAPĂ CADAVRE ÎN CIMITIRUL "PROGRESUL"

La începutul lunii decembrie 1990, Poliția capitalei este sesizată, telefonic, că pe strada Veseliei nr. 26, sect. 5 se întâmplă lucruri ciudate. Cineva a văzut în garajul respectivei locuințe un schelet uman, iar într-o oală, aflată pe aragaz, niste oase puse la fiert. O „fiertură” ce emană un miros îngrozitor.

Poliția descinde la locul cu pricina. Cele descoperite de organele de cercetare au făcut obiectul dosarului penal nr. 555/1992, intitulat: „fapta intrunește elementele constitutive ale infracțiunii de profanare de morminte, prevăzută de art. 319 Cod Penal. Având în vedere că la comiterea infracțiunii au participat trei persoane, se reține agravanta prevăzută de art. 75 litera „a” din Codul Penal: după cum se specifică în rechizitoriul Procuraturii municipiului București.

Ceea ce particularizează această întâmplare în fauna siluitorilor de morminte este MOBILUL acestui caz greu de acceptat, în principiu. Și-o să vedeți de ce spunem, în principiu...

Iată, mai întâi, faptele, în sinistru lor conexiune! Iuliana Maria Dobre, unul din principalii eroi ai acestui scenariu „la Hitchcock”, este studentă la Facultatea de stomatologie a Universității particulare ATHENEUM. Tatăl, medic psihiatru, lucrează la policlinica Spitalului județean din Ploiești. Avea deci toate motivele să aspire spre medicină, mai ales că profesia de medic o fascina. Nu știm dacă a dat sau nu examen la „facultatea de stat. Ceea ce conștiează e faptul că, în anul universitar 1989 — 1990, eroina noastră figurează în scrierile Universității particulare ATHENEUM. Aici se dovedește o studentă silitoare. O probează notele obținute la prima sesiune de examene.

Și tocmai fiindcă îi place mult medicina, constată cu regret că Universitatea nu pune la dispoziția studenților material didactic pentru lucrările de anatomie. Deci cadavre pentru disecție. Și atunci hotărăște să și le procure singură.

Zis și făcut. În una din zilele lunii noiembrie 1990, se duce la cimitirul Belu. Groparii de aici îi recomandă însă cimitirul „Progresul”. În jurul orei 13,00, studenta intră în „tratative” cu doi indivizi. Cine sunt aceștia? Petrus Gavril, gropar la cimitirul „Progresul”, și Tolpan Dumitru, muncitor la Centrala de Construcții Industriale București și gropar în timpul liber. Studenta le declină identitatea și scopul venirii ei la cimitir. Drept argument le dă două sticle de țuică. La vederea „argumentului” cei doi îi cer studentei să vină peste câteva ore. Iată cum descrie (betonistul convertit ad-hoc în gropar), Tolpan Dumitru, toată „afacerea”: „Primele oase pe care i le-am dat au fost culese de pe suprafața unor morminte, iar din acea criptă care era spartă lateral, am luat scheletul respectiv din ea. Prima dată am primit doi litri de țuică, iar a doua oară, la scoaterea scheletului din criptă, am primit 1 litru de țuică și 800 lei. Bani i-am împărțit în două eu Gavrilă iar țuica am băut-o împreună”.

Dar să nu anticipăm prea mult. Studenta în medicină se întoarce la cimitir, după ce se întunecă. Cei doi îi întind o sacosă plină cu material didactic („ose de proveniență umană”, cum specifică rechizitoriul). Dar ajunsă acasă, deziluzie totală! Începând să le curețe cu bisturiul, constată că acestea sînt putrede, deci inutilizabile. Studenta noastră nu se dă bătută. Îi abordează din nou pe cei doi colaboratori cărora le împărtășește

necazul. Oasele sînt inutilizabile. Mortul era de prea mult timp mort! Măi, îmi trebuie un mort mai tânăr. Ca să-și facă „curaj” cei doi primesc iarăși un litru de țuică și suma de 800 lei. Ceea ce a urmat constituie secvențe ale unui film de groază. Cei trei, groparii și fata, înaintează atenți printre mormintele și criptele cimitirului Progresul. S-a lăsat întunericul. E trecut de ora 19,00. E frig și început de decembrie. De undeva se aude strigătul unei bufnide, apoi lătratul unui ciine vagabond. Studenta scoate din poșetă o lanternă. Luminează cărarea celor dinaintea ei. La un moment dat Gavrilă zice: „Aici e!”. Fata luminează crucea situată deasupra cavoului. Este a unei femei. Născută în 1910, decedată în decembrie 1980. Deci are mai bine de zece ani de cînd e moartă, gîndește fata. Gavrilă pătrunde printr-o spărtură existentă în zidul lateral al criptei. Canacul de pe coșciug este ridicat. Fata îi luminează, prin spărtură, cu lanternă, interiorul criptei. Dumitru Tolpan cu un sac de hirtie și unul de plastic este pregătit să primească „materialul didactic” pentru studentă. Gavrilă ridică cadavru, introducîndu-l sub el, apoi îl frînge în două cum ai frînge un mînușchi de vreascuri uscate. Apleacă apoi cadavru spre interior, poziția „cu capul în piept”, aducîndu-i brațele spre interior. Astfel „pliat”, cadavru aflat în stare avansată de putrefacție (dar nu completă!), este introdus în sacii pregătiți. Întîi în cel de hirtie (să nu se cunoască ce e în interior!), apoi în cel de plastic. Pe urmă este bine legat. Cei doi gropari rămîn să-și termine de băut sticla de țuică (făcuseră treaba, nu?), iar studenta pleacă spre strada Veseliei, cu prețiosul ei bagaj.

Depozitează sacul în garajul locuinței și a doua zi, dis de dimineată, se apucă de treabă.

Dar așa-i cînd e să se aleagă praful. Dacă prima tranșă de oase a fost inutilizabilă, acum părțile moi ale cadavru-lui, respectiv carnea, zgîrciurile și pielea, creează alte probleme. A observat acest lucru după ce a dezbrăcat cadavru. Și atunci s-a gîndit să-l introducă într-o soluție de perhidrol. A așteptat îngrijorată cîteva zile să vadă ce se întîmplă. Constatînd că oasele nu s-au curățat complet, începe să le răcheteze cu bisturiul. După această operație „cosmetică” le pune la fiert într-o oală pe aragaz. Pentru a deveni material didactic, acestea trebuiau să fie curate, fără urmă de cartilaj pe ele!

În momentul fierberii, cadavru a emanat, așa cum am mai precizat, un miros groaznic. Vecinii au alertat poliția și procuratura. Organele de anchetă au prins-o pe biata studentă în „flagrant-delicat”. Aceasta a recunoscut totul, fără nici un fel de ezitare. Vroia să studieze!

Cu toate acestea organele de cercetare le-au întocmit dosare de urmărire penală, care au fost înaintate Judecătoriei sectorului 5, București.

Prin sentința penală nr. 1075, cei trei au fost amendați cu cîte 12.000 lei fiecare. De asemenea, „groparii” vor mai plăti, în plus, cîte 500 lei fiecare, pentru țaria consumată și banii însușiți în mod „ilegal” de la studentă...

Trebuie să recunoaștem că pedeapsa administrată de instanță nu este prea aspră. S-a avut, probabil, în vedere vîrsta eroinei principale, 20 ani, mobilul acțiunii, studiul și nu jaful, precum și faptul că cei doi gropari aveau acasă, fiecare, cîte patru copii minori. Considerăm că instanța respectivă a văzut cazul așa cum trebuie, cu ochii sufletului și nu cu cei ai legii. Altfel, aceștia ar fi fost pasibili de o pedeapsă privativă de libertate de pînă la trei ani!

NICOLAE PENEȘ

● Atenție la chiriași ! ●
lăsați furați de „prieteni”
pot fi „atacați” o Luați-vă

Pirateria

Ce iei pe mere, dai pe p...

Mulți români au, în ultimul timp, dr chiriași, cetățeni străini. Din păcate, a seori cîștigul proprietarului se transformă în pagubă. V-ați întrebat cîți dintre pleacă din casele unde sînt găzduiți f să achite convorbirile telefonice internaționale efectuate? Dar cîți continuă folosească telefonul după ce au părăsit oficial — apartamentul?

Abonatul Vlad Relu, din str. Bîrsăne nr. 2, bloc 156, sc. 2, ap. 96, sector 6 (telefon 60 70 17), are de plată 477 780 lei, fiul doamnei Bucătaru Cornelia, decedată, încă titulară a postului telefonic Aleea Callatis nr. 6, bloc A 15, sc. B. 24, urmează să plătească 329 534 Doamna Neacșu Valeria, post telefon nr. 74 11 47, a plătit 105 198 lei, în urma unor evenimente descinse parcă din dreptul din filmele polițiste: chiriașii străini i-au plecat neanunțat, cu bagajul tot, și i-au luat și cheile apartamentului, revenind, mereu, noaptea și efectuînd convorbiri telefonice internaționale pînă la împlinirea sumei-numitei surse.

Cetățenii străini pot efectua convorbiri taxate la telefonul gazdelor și vorbi din apartamentele vecine, ale unor „prieteni binevoitori”. Este de ajuns ca acția să conecteze fire pirat la numărul respectiv.

„Aranjamentele” costă

La Centrul de întreținere telecomunicațiilor Nord, domnul inginer Ion Neacșu, șeful centrului, și doamna Petra Călinescu, șefa formației Reclamații scrise de consumator, ne spun că există două feluri de contravenienți: unii care plătesc contravaloarea sumelor datorate (pentru amendă) și alții care refuză s-o facă. Căzurile acestora din urmă, sumele adunându-se la prejudiciu se recuperează prin instanțe. Exemplele pentru ambele categorii sînt foarte numeroase. În urma mai multor sesizări ale abonatului Dumitru Gheorghe, din Calea Griviței nr. 158, bloc sc. A, et. 1, ap. 4 (tel. 17 23 26), pe data 22.11.1991, la verificările întreprinse nișa telefonică de pe scara A a blocului acestui abonat, s-a constatat o conexiune clandestină interesantă și de scurtă durată, dar suficientă pentru a fi identificat contravenientul Simireanu Marin, de la aceeași adresă, apartamentul nr. 28. Acta se conectase cu un aparat telefonic clandestin, prin două fire, la nișa telefonică, derivînd circuitul abonatului numărul 17 23 26 și în apartamentul 28. Contravenientul, controlor I.T.B., a acționat suma furată astfel, plus amendă venită. Trebuie menționat că, pînă la urmă, nu fi prins, un contravenient programul de activitate al viitorului gubăș, conectîndu-se, în general, în orela de absență sau de somn ale acestuia.

Sinteți cuplat ? Atunci, fiți atent !

Titulară postul telefonic nr. 174 este Botezatu Gabriela, str. Comana nr. 16. Cuplajul este abonata Popescu Maria, str. Comana nr. 18, tel. 57 42 98. Cî

Unul din subiectele de senzație ale presei, în ultimele săptămîni, l-a constituit surprinzătoarea alegere a dnului Eugen Durbacă în funcția de primar al Galațiului. Primele publicații care au „pus pe tapet” cazul în speță au fost „Imparțial” și „Noduri și semne” (cele mai virulente gazete de opoziție din orașul durbăcesc). Nu s-ar putea spune că dnul Durbacă nu este sensibil la „imaginea sa în Europa și în lume”; are grijă să fie văzut, de exemplu, în fața complexului „Ultimul Leu”, dirijînd personal niște lucrări de salubritate publică, dovadă că încearcă să-și recompună un portret cît mai credibil. Laborioși „zvoneri” și „răspîndaci” lansează în eter zvonul (care „prinde” foarte tare la populația proletarizată și pauperizată a Galațiului) că domnia-sa, primarul, ar umbla incognito prin „Alimentarele” și piețele urbei, pentru a lua contact direct cu starea aprovizionării obștii (ceea ce ne aduce aminte de „ocaua lui Cuza” și nu în ultimul rînd de inopinatele „vizite de lucru”. Nu ne-am propus, însă, ca să lungim dantela măiastră a speculațiilor).

Cine-mparte, parte-și face

Una din părțile civile care l-au acționat în justiție pe ilustrul primar „de Covurlui” este însuși sindicatul din fosta întreprindere unde, pînă nu demult, a lucrat. Reproducăm fidel:

Întreprinderea de utilaje grele pentru construcții Galați

Nr. 24/16.10.1990

Către
Inspectoratul Județean de Poliție Galați
Serviciul Cercetări Penale
Procuratura Județului Galați
În atenția dlui Procuror șef

Revenim la adresa dumneavoastră nr. 98 233/24.05.1990 trimisă către Sindicatul IUGCG prin care ne solicitați să elucidăm problema de a ne constitui sau nu în parte civilă pentru sumele cuvenite salariaților și reținute abuziv de fosta conducere a întreprinderii. În urma discuțiilor purtate în toate organizațiile de sindicat din cadrul celor două sindicate, membrii de sindicat au fost revoltați de răspunsul nostru trimis fără consultarea acestora, acesta fiind întocmit și trimis doar de liderii de sindicat. Sub acest aspect revenim la adresa trimisă și ne constituim în parte civilă la următoarele puncte din adresa dvs.: — 180 980 lei reprezentînd 10 la sută din premii de 2 la sută, sumă care a fost reținută fără consimțămîntul muncitorilor; — 120 000 lei, sumă ce se compune din premii individuale de cîte 5 000 lei persoană acordate unui număr de 28 muncitori, sumă din care primeau doar cîte 1 000 lei, diferența fiind reținută abuziv; — 123 575 lei reprezentînd 10 la sută din cota de beneficii pentru anul 1988 reținută abuziv la 25.05.1989 — 343 000 lei, sumă realizată prin difuzarea în mod obligatoriu a unui număr de 3 432 legitimații de membru susținător al echipei de fotbal „Mechanosport” plătite cu 100 lei bucata. Menționăm, de asemenea, că adresa noastră nr. 11/16.07.1990 nu reflectă realitatea și ca atare vă rugăm să o considerați nulă și neavenită.

Sindicatul șoferilor

Președinte, Bogatu Hristache
Sindicatul Liber
Președinte, Pop Radu

Precum se vede limpede din acte, numai sumele preconizate a-i fi revenit din această sursă se ridică la suma de aproape opt sute de mii de lei (767 555) care, în 1989, reprezentau o sumă astronomică pentru oricare muritor de rînd.

Primarul Galațiului în fața instanței

CAZUL

Un memoriu mai dur ca orice rechizitoriu

Înșiși ei, oamenii cu care Durbacă a lucrat — și care-l cunosc îndeajuns de bine, știu ce-i poate pielea și la ce se pot aștepta! — au redactat în termeni plini de vehemență un memoriu adresat dlui procuror general, înregistrat la Procuratura Generală cu nr. 39 577 din 18.05.1990 (copie aflată în posesia noastră) din care spicuiem: „În urma actului revoluționar din 22.12.1989 de răsturnare a dictaturii ceaușiste, la cîteva zile a fost înlăturat și directorul unității noastre, Durbacă Eugen care, în întreaga perioadă în care a

să și adresată organului de procuratură cuprinde 19 (nouăsprezece) capete de gravă acuzare, cu referiri concrete la faptele penale săvîrșite de fostul primar Eugen Durbacă pe care pe bună dreptate l-am suportat ca pe un al doilea dictator al cărui activitate s-a răsfîrînt negat asupra patrimoniului întreprinderii noastre, precum și asupra unor oameni cu cîștiguri morale politice și profesionale de venite victime ale acestuia”.

De la privilegiile nurilor, la delapidare, fals și uz de fals

„Rechizitoriul” sindicalistilor atinge unele părți mai „nude” și mai „delicate

lacăt nu e sigur • Nu vă
tori • Si posturile cuplate
ri minime de protecție ! •

elefonică

teoretice : abonații cuplați au
diferite și special executate
de la instalarea posturilor telefoni-
toemai pentru a se face distincția
cei doi abonați, atât în cazul apelu-
r de plecare, cit și în cazul apelurilor
intrare. Contravenienta Toma Vasili-
str. Comana nr. 4, necunoscind modi-
rile postului telefonic cuplat (tel.
248), pe care s-a conectat cu postul
fonic clandestin din locuința sa, con-
birile sale telefonice s-au contorizat
celăltalt număr al cuplajului (tel.
298). Depistarea s-a efectuat pe 31.12.
prejudiciul, plus amenda, fiind im-
ate vinovatei.

Ce este de făcut ?

irateria telefonică persistă. Dincolo
necinstea practicanților, „aiutorul“ ne
il oferim este și el un factor favori-
t. Să ascultăm sfaturile specialiștilor.
ma Ana Grigore, șefa Serviciului co-
cial al Direcției de telecomunicații
urești, recomandă să nu se solicite
lări și modificări de aparataj telefonic
r persoane neautorizate, iar nișele te-
nice din imobile să fie încuiate de
e asociațiile de locatari cu chei yale
lacăte. De reținut că, la cererea scri-
a abonatului titular, Direcția de tele-
unicații București poate aplica, con-
restricția privitoare la tonul de
onatul poate fi chemat, dar nu
poate chema) și la automatul inter-
an.

acă, totuși, aveți senzația că sinteți
recați la nota de plată, reclamați ur-
t la Direcția de telecomunicații.

CRISTINA ATĂNASIU ■

Fotografii de ELENA GHERA ■

Modalitățile în care numeroși angajați
i unității au fost victime ai acestui di-
ector le-am zugrăvit, de asemenea, prin
ceastă sesizare, după cum, referindu-ne
la altă categorie de persoane — femei
umoase și ademenitoare care s-au bucu-
at de privilegiul din partea fostului di-
ector le-am descris reușind să punem
evidență întreaga conduită a fostului

DURBACĂ

director. Deși faptele săvârșite de către
ostul director Eugen Durbacă prin na-
ra și pericolul social deosebit de grav,
up' o încadrare juridică ce vizează
fracțiuni ca : 1. Delapidare cu conse-
nțe deosebit de grave art. 223 al. ultim
n codul penal. 2. Fals intelectual, pre-
vizat de art. 289 din codul penal. 3. Uzul
e fals prevăzut de art. 289 din codul
enal. 4. Abuzul în serviciu contra inte-
eselor obștești prevăzut de art. 248 din
odul penal. 5. Luare de mită prevăzut
e art. 254 din codul penal. 6. Înșelă-
une în paguba avutului obștesc cu con-
ciențe deosebit de grave prevăzute de
rt. 215 și 229 din codul penal. 7. Abuzuri

în serviciu contra intereselor unor per-
soane ca și abuzul în serviciu prin în-
grădirea unor drepturi ale unor persoane.
prevăzute de art. 246 și 247 din codul pe-
nal. Nici până în prezent nu s-a luat im-
potriva lui măsura arestării preventive
în vederea asigurării cercetărilor penale.
Am putea spune că, urmare a relațiilor
pe care fostul director Eugen Durbacă

(în prezent angajat ca inginer la trustul
de construcții) le are, cercetările bat pa-
sul pe loc, nu progresează cu nimic, nu
se iau măsuri de trimitere a acestuia în
judecată.

O cauză „pasată” de la un tribunal la altul

Amabilă și serenă ca întotdeauna,
Procuratura răspunde. Reproducem din
documentul aflat în copie în posesia
noastră :

Procuratura României

Procuratura Județeană Galați
Nr. 270/p/1991

20 iunie 1991

14 ANI ÎN TEMNIȚELE COMUNISTE

Încă o poveste dureroasă de adevărată
mărturisesc despre o viață distrusă ; o
tinără fată la drumul pușcăriei în care
va rămâne ruptă de lume timp de 14 ani.
Regimul stalinist din România a desco-
perit în studenta Aspazia Oțel o „con-
trarevoluționară” și în consecință a pe-
depsit-o cumplit. Astăzi doamna Aspazia
Petrescu îmi relatează, în puține cuvinte
și cu multe lacrimi aici într-o casă din
Roman, istoria unei tinereți zdrobite.

Testamentul bunicului

„Bunicul din partea tatei era căpitan
de răzeși într-o localitate de pe malul
Nistrului. Eu m-am născut la Cernăuți
într-o familie de învățători (în 1923 la
sfârșitul lui decembrie) și vara stăteam
la bunicul. Printre amintirile copilăriei
mele și-a făcut loc o imagine de Apo-
calips. Mergeam cu bunicul de mină la
biserica, era Paștele, iar pe malul celă-
lalt am văzut cum se aruncau în Nistru,
la Mihailovka, crucea, clopotele și clo-
potnita unei biserici. Probabil, biserica
din sat. Totul se întâmpla în vîiet de
trac-oare cu șenile. Atunci, bunicul ne-a
spus nouă, copiii, următoarele cuvinte
pe care le-am considerat și le consider
testamentul său politic : „Priviți, țineți
mintre și nu uitați niciodată ce înseamnă
comunismul”. Era în 1927.

Cu Isus în Săptămîna Patimilor

Terminasem liceul „Elena Doamna” din
Cernăuți cînd părinții s-au stabilit (da-
torită refugului) în Ardeal, la Șugag,
județul Alba, iar eu urmaam cursurile Fa-
cultății de Litere și Filosofie din Cluj. În
acei ani, am intrat într-o organizație de
tineri anticomuniști și noi, fetele, aveam
misiunea de a strînge fonduri pentru pa-
chetele pe care le trimiteam în inchi-
sori deținuților politici. Înainte de a ter-
mina anul IV am fost descoperită și, a-
tunci, am plecat acasă cu gîndul de a
intra în rezistența din munți. Imediat
s-au prezentat la părinți doi civili și au
întrebat de mine. Eu am trecut pe sub
nasul lor și am fugit spre pădure. Secu-
ristii si-au scos pistoalele în vîzul părin-
ților și au început să tragă după mine.
M-am gîndit la mama și m-am oprit ;
prima bătaie, sălbatică, umilitoare, cu pa-

tu de la pistol, atunci am luat-o. După
anchete cumplete (la Cluj) care au durat
un an, am avut parte de un proces ră-
sunător instrumentat în Săptămîna Pati-
milor.

Mascarada „Procesului de la Cluj” care
avea să cuprindă printre acuzați peste
150 de studenți, elevi, medici, profesori
urmărea să ne prezinte fărăi ca „dușmani
de moarte ai poporului” și de aceea și
sentințele au fost deosebit de aspre. Am
fost condamnată la 10 ani temniță grea.
Era în 1948.

Intrarea în infern

M-am trezit la MISLEA — jud. Pra-
hova — în haină vîrgată la un loc cu ce-
lelalte „dușmance” ale regimului de „de-
mocratîe populară”. Acolo am văzut-o pe
Maria Maresal Antonescu — o femeie
dennă, tristă și sobră — îmbrăcată în
haine ceruite, despre care știam că este
ținută la mare secret, iar noi o vedeam
doar cînd era scoasă la plimbare. Mai
erau acolo domnișoara Goleșcu („înalță
trădare” — 20 de ani), ultima descenden-
tă a ilustrei familii, doamnele ministru
Cancicov și Protopopescu s.a. Dintre
călăi, ne vizitau Liuba Chișinevski și
Al. Drăghici. Îmi amintesc despre Al.
Drăghici. Avem acolo ateliere în care
lucrau deținuții, iar eu făceam parte din
biurul tehnic al atelierelor. A venit Dră-
ghici și foarte disprețuitor, scrisit că tre-
buie să ne vorbesc, a întrebant cum
stăm cu planul. În urma sa, întodeauna
ni se înrăutătea regimul de deten-
ție. La MISLEA, prin 1953 am avut
parte de o anchetă care ne-a epuizat fizic
și moral. Ilegalista Elena Tudor, sefa pe-
nitenciarului, era acuzată că a încercat să
ne îmbunătătească regimul de închisoare.
Ca să obțină declarații, zbirii ne-au ținut
la izolatoare (dulapuri de beton) în frig, o
săptămîna de februarie. Acolo am sim-
țit pe propria-mi piele că, în momentele
cînd suferințele depășesc limita suporta-
bilului, prin înghet se poate muri fru-
mos. Adevărul a fost așa : ilegalista
Elena Tudor se scribise cumplit de co-
munismul în care crezuse cu patimă și
devenise o anticomunistă. I s-a ridicat
direcția și am auzit că ar fi ajuns și ea
o deținută. Într-o zi am fost îmbarcată și
dusă spre o destinație necunoscută. Era
în 1955.

Oameni și șobolani

Nici în mormînt nu voi uita teroarea
din închisoarea de la Miercurea Ciuc :
Acolo fusesem transferată. Pușcăria era
sinistă, deținuții dormeau pe jos, min-
carea era execrabilă. Directorul inchi-
sorii se numea Fleșeru ; o brută. Dăduse
dispoziție ca pentru orice fleac să fii
pedepsit, iar pedepsele erau de un raf-
inement oriental. Dacă nu eram ținute
larna în izolator, atunci ni se punea un

sistem complicat de cătușe care se strîn-
geau pe mină la orice mișcare. Cu ase-
menea cătușe, m-au virit în pivnița cu
șobolani o zi. Erau atît de mulți, încît
la început cozile lor mi s-au părut sno-
puri de pale.

„Eliberarea” din 1958

Am fost chemată la comandant și anun-
tată că, în sfîrșit, ziua eliberării a sosit.
Mi s-au pus în față actele descarcerării,
pe care le-am semnat imediat. Cînd am
terminat de pus ultima semnătură, mi
s-a mai înmînat un document : era noul
ordin de reincarcerare pe încă 4 ani !
Mi-am pierdut cunoștința, mai tirziu îmi
amintesc că m-am trezit în mijlocul unui
pluton în drum spre gară. Am crezut că
aici e sfîrșitul, auzisem că se proceda și
așa. De fapt, eram iarăși transferată.

M-au salvat Isus și Eminescu

Din nou la MISLEA, dar de data a-
ceasta eram ținută la regim secret, adică
scoasă la plimbare la miezul nopții și
dusă la baie cu prosopul în cap. Am fă-
cut un șoc puternic, nu puteam să mă-
nînc. Atunci, directorul adjuncat al inchi-
sorii a dat dovadă de omenie : a obținut
de la procuror ca, timp de două săp-
tămîni, să pot primi cărți. M-am temut
că-mi vor da Istoria PCUS, dar, nu, nu
s-a întimplat așa. I-am primit în captivi-
tate pe Eminescu, Sadoveanu, Rebreanu.
De aceea și spun că pe mine m-au scă-
pat de la moarte Isus și Mihai Eminescu.
Am trecut apoi și prin pușcăria de la
Botoșani ; directorul, se numea Dănică,
era cu adevărat prin brutalitate o bestie.
Aici am fost bătută de față cu el și,
cînd mi-am ridicat chipul schimonosit de
durere, i-am observat pe față o expresie
de satisfacție triumfătoare. Pe unde am
mai trecut, ce pușcării mi-au mai primit
suferința ? Jilava și Arad. În ultima, am
stat izolată pînă în ziua în care, doar cu
banii pentru un bilet de tren, am pîsit în
stradă, fără gardian, decîsă să iau viața
de la început. Era în 1962, Stătusem 14
ani în pușcărie, mi se furase tinerețea,
mi se zdrobise orice ideal. Ana Pauker,
Teoharie Georgescu și Gheorghiu Dej
nu putuseră dormi liniștiți în paturile
lor din cauza unei tinere studente de la
litere ! În pușcărie am scris două piese
de teatru : prima se numește așa : „Cele
trei flori albastre”. Știți care sînt ? Cre-
dința, iubirea și speranța. Eroina prin-
cipală a fost interpretată de deținuta Ma-
ria Leșanu, studentă la Conservatorul
Dramatic din Cluj. Port și astăzi lingă
inimă cele trei flori albastre, așa cum
în inimă îl port pe Isus. Aceasta este
povestea mea, sau mai bine spus, po-
vestea unei tinere fete care numai în via
a crezut că ar fi putut fi fericită.”

AL. MIHAILĂ ■

Către Societatea Comercială Atlas (fostă IUGC Galați)

Vă comunicăm că, prin rechizitoriul a-
cestei unități din 20 iunie 1991 s-a dis-
pus, printre altele, încetarea urmăririi
penale față de invinuții Durbacă Eugen
(fost director) și Ambrino Toader, conta-
bil șef, pentru infracțiunea de abuz în
serviciu contra intereselor personale, pre-
văzută de art. 246 cod penal (constituirea
unui fond necontabilizat, necesar echipei
de fotbal „Mecanosport”, prin dispunerea
abuzivă a reținerii din salariile angajați-
lor, din premieri și din fondurile de par-
ticipare la beneficii, a unor sume de
bani și a cumpărării unor legitimații de
membri susținători și a unor bilete de
tombolă) intrucit aceasta a fost amnistia-
tă în baza art. 2 din Decretul-Lege nr. 3
din 4 ianuarie 1990 privind amnistierea
unor infracțiuni și grațierea unor pedep-
se. În situația cînd angajații unității, sau
unii dintre ei, formulează pretenții pen-
tru restituirea sumelor de bani reținute,
urmează să fie folosită calea acțiunii ci-
vile împotriva sus-numiților. De aseme-
nea, s-a dispus încetarea urmăririi pena-
le față de invinuții Durbacă Eugen,
pentru infracțiunile de delapidare și abuz
în serviciu, constînd în dispunerea exe-
cutării unor reparații și dotări la apar-
tamentul din București, sectorul 2, Șo-
seaua Colentina, nr. 4, Bloc 3, titular
Predescu Gabriela, la solicitarea fostului
prim secretar Carol Dina, intrucit faptele
fiînd comise în anul 1987, au fost amnis-
tiate în baza art. 1 din Decretul nr.
11/1988. În consecință, urmează să folosiți
calea acțiunii civile împotriva lui Durba-
că Eugen pentru recuperarea prejudiciu-
lui cauzat unității, în valoare de 31 706
lei. În sfîrșit, s-a dispus scoaterea de sub

urmărire penală a celor invinuiți pentru
infracțiunea de deturnare de fonduri pre-
văzută de art. 302/cod penal, în legătură
cu amenajarea (cu suportarea pe costu-
rile de producție ale unității) grădini de
legume și parcului de agrement, a gos-
podăriei anexă și a serei de flori, intru-
cit, deși prin aceasta s-a produs o schim-
bare a destinației fondurilor bănești și a
resurselor materiale, cu încălcarea preve-
derilor legale, nu s-a făcut dovada pro-
ducerii uneia din consecințele prevăzute
în textul de mai sus citat, respectiv a
perturbare a activității economico-finan-
ciare cu consecințe păgubitoare ori alte
urmări grave. Aceste obiective există în
realitate și pot fi folosite în scopurile
pentru care au fost construite. În legă-
tură cu construirea poligonului subteran
și a parării auto de la Arhivele Statu-
lui, cauza a fost disjunsă, dispunîndu-se
sesizarea Procuraturii Militare Bacău,
avîndu-se în vedere posibila implicare a
unor angajați ai fostului Inspectorat Ju-
dețean de Interne Galați, care au avut
sau nu calitatea de militari”. Deci, putem
vedea cu claritate felul în care sînt dez-
amorsate „bombele” primejdioase, trans-
formate în artificii pentru pomul de Cră-
ciun : unele cauze, din felurite motive,
sînt „pasate” Procuraturii din Bacău. În
privința altora, se dispune „amnistierea
unor infracțiuni și grațierea unor pedep-
se”. Ceea ce nu înseamnă că infracțiunile
cu pricina nu au existat, nu-i așa ? Ce
ușor se poate dispune uitarea și grație-
rea în cazul unor „infractori de lux” ! Cu
ce strîmbă balanță mai judecă Justiția
în această țară tristă, plină de umor ?

MIHAIL GALĂȚANU ■

ZONA DE TANDREȚE

Voios ca pionier, pușcăriaș
ca membru-n comsomol

Am citit, în copilărie, o carte cuceritoare: *Stiletul* de Anatol Ribakov, o carte despre vîrsta cîndorilor, despre căutarea unor idealuri înalte, în care cîțiva băieți de pe strada Arbat din Moscova se aventurează să descifrească o poveste complicată cu dușmani neîmpăcați ai așa numitei Mari Revoluții din Octombrie, (sărbătorită întotdeauna — spre nedumerirea mea de-atunci, oricîte explicații mi s-ar fi dat — în noiembrie). Răspata cea mare pentru curajul de care dau dovadă nu întîrzie să le sosească: primirea în rândurile membrilor organizației de pionieri, care îi face să uite și de hrana mizeră, și de locuințele lor insalubre, și de îmbrăcăminte sărăcăcioasă, și de munca istovitoare și zadarnică a părinților.

Episodul citirii pe nerăsuflăte a acestui roman ar fi rămas, poate ascuns undeva, în taințele memoriei, acolo unde se depozitează amintirea primelor lecturi pe care, matur fiind, nu le vei putea judeca necruțător, fiindcă ar trebui să te dezici de tine însuși, în ceea ce ai avut mai curat într-o anumită perioadă a existenței. Personajele erau de o noblete rară, pline de îndrăzneală, de generozitate, de devotament, dornice să se sacrifice, dar chiar și după ani, cînd le-am înțeles menirea, n-am reușit să mă despart de ele rîzînd ca de niște fantome, ci cu un sentiment de tristețe fiindcă m-au înșelat cu promisiunea unei lumi inexistente.

De curînd am parcurs cu febrilitate o altă carte a lui Anatol Ribakov, despre care auzisem mai demult, *Copiii din Arbat*. Înainte de a o deschide am trăit, în cîteva clipe, din nou, în atmosfera de încredere, de optimism, de înălțime sufletească a *Stiletului*. Dar de la cele dintîi pagini ale acestui roman te înțîmpină o ambianță care n-are nimic îmbietor. Da, e vorba și de această dată de Arbat și de locuitorii lui; da, eroii sînt de-abia desprînși de copilărie, ar putea fi chiar acei pionieri din *Stiletul* și care au ajuns acum comsomoliști. Însă ce fiori de gheață te trec aflînd la ce torturi rafinate i-au supus pe ei și pe milioane de sovietici comunistul în care au crezut cu atîta ardore! Nimeni nu e cruțat: nici adolescentul despre care n-a auzit nimeni în afară de cei din mediul lui, nici personalități politice, precum Kirov, despre care știe o lume. Un întreg sistem de umilire a omului pentru a-l ține sub ascultare, pentru a-i anula orice încercare de împotrivire e pus la punct cu deliciu de Stalin, adu-lat ca un zeu atotputernic. Pentru instaurarea și menținerea climatului de teroare se folosește orice: suspiciunea, delațiunea, mîntușia mincinoasă, plasa de intrigi, închisoarea, tortura, asasinatul. Iar atrocitățile descrise în carte sînt și mai de neiertat, fiind victime de cele mai multe ori inocente. Ura celui mai mare geniu al răului pe care l-a cunoscut probabil planeta a fost îndreptată nu numai împotriva unor adversari personali sau, dușmani, ai unei orînduiri, ci împotriva Omului, văzut ca un inamic ce trebuie mai întîi batjocorit, ingenuncheat și apoi nimicît, ca să i se șteargă pentru veci urma. Unde mai e în *Copiii din Arbat* încrederea în cea mai dreaptă dintre societăți? Sau bucuria de a trăi fără teama de aproapele tău și fără grija zilei de mîine? Unde e sentimentul de libertate și împlinire umană din *Stiletul*?

„Vin vremuri sumbre”, scrie Ribakov în finalul acestei cărți zguduitoare a cărei acțiune se încheie în 1936. În sirul ororilor comuniste de-abia de-acum încolo va începe cu adevărat...

GEORGE ARION ■

CARTI PENTRU BIBLIOTECĂ

ARGOTICE

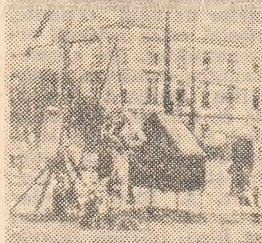

● **ARGOTICE** sau **CINTECE DE DRUMUL MARE** se intitulează ultima carte de versuri apărută editorial și semnată de Nichita Stănescu. În ordinea aparițiilor editoriale, aceasta ar fi trebuit să fie prima carte de debut a lui Nichita. Sînt versuri din prima tinerețe, unele stingace, altele remodelate, rînduite îngrijit. Cîntecul de versuri apare la editura „România”, sub îngrijirea Doinei Ciurcu.

Trînd la umbra „talentului feroce” al lui Nicolae Labis, Nichita Stănescu și-a organizat oarecum propriul destin poetic, cu inteligență și mîgăla. „Vroiam să trăiesc 56 de ani, asemenea colosului din Rhodos”, scrie el într-o poemă din prima tinerețe. Autorul celor 11 elegii, un novator al liricii românești și europene, avea să aducă un aer proaspăt, modelator, în lirica noastră de după ultima conflagrație mondială. Iar peste colosul din Rhodos, ca și peste scrierile sale poetice și eseistice, îngerii aveau să picure din cor puțină nemurire.

● O carte de publicistică și eseuri, de însemnări și consemnări, de declarații și luări de poziție, de interpelări și dezvăluiri senzationale, pare a fi **PIAȚA UNIVERSITĂȚII**. Redactorul-coordonator al excelentei cărți-document este **Gheorghe Dumbrăveanu**. Articolele, reportajele de la fața locului și adnotările au apărut în presa noastră postrevoluționară (în perioada aprilie-iunie 1990), în timpul **GOLANIADEI**.

Cartea-document s-a epulzat rapid și din cauza unui tragic și neașteptat incident. Redactorul-coordonator al amintitei cărți, **GHEORGHE DUMBRĂVEANU** și-a găsit tragicul sfîrșit pe ziua de 5 martie a.c., ora 20, în zona Piața Romană din Capitală. Unii vorbesc despre o agresiune; alții despre un stop cardiac. Examenul medico-legal nu s-a dat publicității, așa că, nu putem să facem speculații de dragul speculațiilor, cit e adevăr și cît mister în această moarte, deocamdată neelucidată legal. În orice caz, simbolul peren al **PIEȚEI UNIVERSITĂȚII** a devenit emblematic pentru poporul român; iar tineretul studios a fost acela care a salvat națiunea noastră de la umilință și rușine, de la ingenunchere comunistă și aservire răsăriteană.

PIAȚA
UNIVERSITĂȚIIPIAȚA
UNIVERSITĂȚII

DORIN SĂLĂJAN ■

„BRÂNCUȘIANA '92”

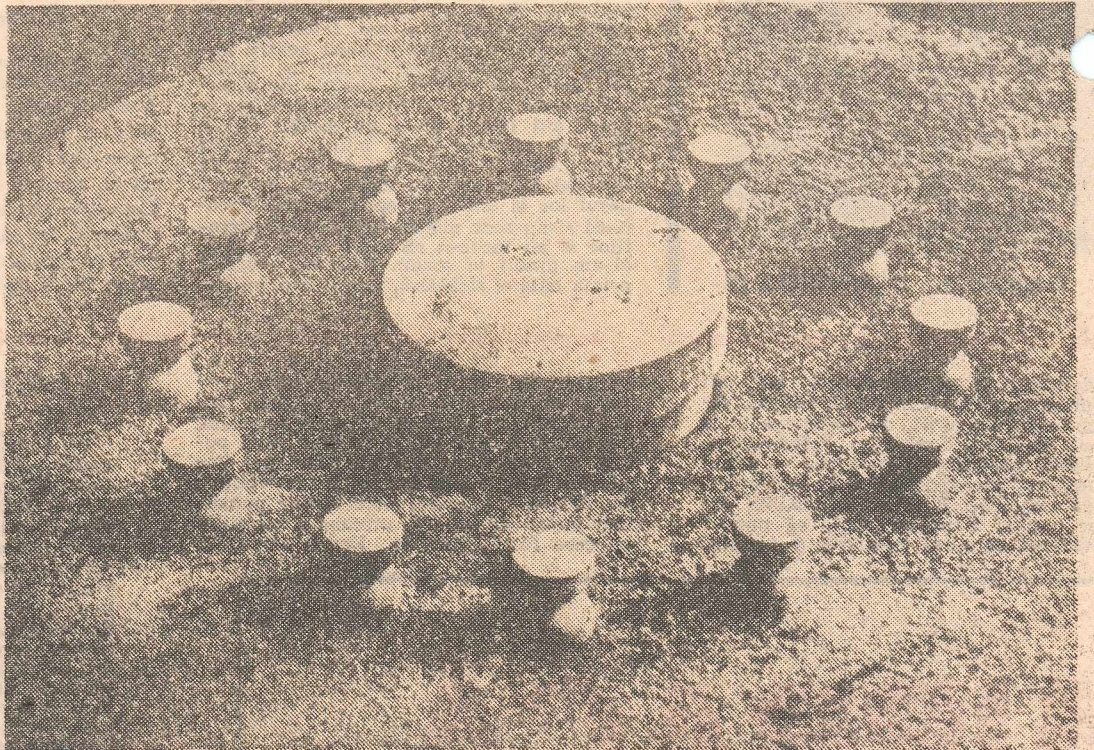
„Zămislește
ca Dumnezeu.
Poruncește
ca un rege.
Muncește
ca un rob”

Constantin
Brâncuși

Ca și în cazul lui Enescu, tăcerea regimului comunist asupra lui Brâncuși viu a fost totală. Abia după moartea sculptorului, întimplată la 16 martie 1957, tabuul a fost ridicat. Că pe urmă s-a sărit peste cal, ajungîndu-se la sacralizarea artistului, n-ar fi fost necazul cel mai mare — o boală a copilăriei, care vine și trece. Păgubitoare în cel mai înalt grad a fost anexarea lui Brâncuși la demagogia patriotardă oficială a regimului bol-

Sanda, consilier teritorial-șef. Iată cîteva din acțiunile „Brâncușiane '92”: un simpozion „Constantin Brâncuși”, o expoziție națională de filatelie „Constantin Brâncuși”, pelerinaj la Hobița, slujbă de pomenire la cimitirul satului, vizite la monumentele de artă și arie populară din municipiul Tîrgu-Jiu și din județ, vizitarea minăstirii Tismana și a altor obiective etnofolclorice din zonă. Și, desigur, pelerinaj la operele din cadrul Complexului

prietate orașului Tîrgu-Jiu. De unde, pentru cei ce gospodăresc urbea, răspunderi și griji enorme pentru păstrarea în cele mai bune condiții, pentru perfectă conservare a componentelor ansamblului, pe de o parte, și tendința firească de a face ca orașul să obțină cîștiguri de pe urma capodoperele brâncușiene, prin amenajarea și valorificarea optimă a Complexului, pe de altă parte. Însă imediat, așa cum îi stă românului bine, gorjenii, și

șevic. Iată de ce în momentul de față, la mai bine de doi ani de la revoluție, se pune problema valorificării adevărate în România a moștenirii artistice a lui Brâncuși.

Începutul l-a făcut, după cum era normal, Gorj, prin organizarea, sub egida Ministerului Culturii, a Inspectoratului pentru cultură al județului și a Fundației Internaționale „Constantin Brâncuși” a unor manifestări prilejuite de împlinirea a 35 de ani de la moartea genialului artist. Desfășurate, se înțelege, cu girul prefectului, dl. Toni Mihail Greblă, aceste manifestări, care s-au numit „Brâncușiana '92” de la Tîrgu-Jiu.

arhitectural „Constantin Brâncuși” de la Tîrgu-Jiu, adică la Poarta Sărutului, Masa Tăcerii și Coloana fără Sfirșit.

Legat tocmai de aceste opere, printre manifestări figura și o masă rotundă pe tema amenajării, conservării și valorificării întregului ansamblu. Ea a fost pînă la urmă contopită cu simpozionul. Însă tema respectivă a constituit, de fapt, axul în jurul căruia s-a clădit întreaga „Brâncușiană '92” de la Tîrgu-Jiu.

Că Masa Tăcerii, Poarta Sărutului și Coloana Infinită sînt capodopere ale artei românești și universale este cunoscut de toată lumea. În același timp însă, ca valori materiale, operele enumerate sînt pro-

odată cu ei participanți la „Brâncușiană” veniți din alte locuri, s-au împărțit în două tabere: pro și contra amenajare. Fiecare cu argumentele sale, susținute cu mai mult sau mai puțin temperament. Biruit-a vreuna dintre tendințe?

Acolo, la „Brâncușiana” nu se pune, evident, problema de a se lua hotărîri, ci de a se avansa idei valoroase. Cred că cele mai multe idei au fost favorabile amenajărilor, ceea ce consumă, se pare, și cu punctul de vedere al părinților județului și municipiului. Lor le va reveni, se înțelege, și misiunea de a lua hotărîrea finală.

ION D. GOIA ■

SĂPTĂMÎNA TEATRALĂ

ȘANTAJ

Cei 45 de ani de existență al Teatrului Nottara din Capitală au fost sărbătoriți cu fast și cu câteva premiere. Una din ele este Șantaj de Liudmila Razumovskaia. Scrisă în 1981 și interzisă aproape un deceniu, piesa e pusă în scenă la noi de Dominic Dembinski, cu patimă polemică juvenilă la adresa vechilor generații dascălilor-moralizatoare care au îndepărtat în unele cazuri, prin minciună, demagogie sau naivitatea încrederei lor în formula tip Makarenko, mulți tineri de la orice fel de aspirații. Un fapt divers e stat la baza piesei autoarei vietice: o profesoară onestă și intransigentă e vizitată de cîteva elevi ai săi care vor încerca prin violențe și apoi prin șantaj s-o oblige să-i treacă examenul. Ieșirea profesoarei idealiste din scena vieții nu va însemna și victoria „lupilor tineri”, fără scrupule, dar speriați și ei, derutați de viitor. Spectacolul e montat la limita psihodramei moderne cu clasică melodramă, într-un crescendo emoțional bine dirijat. Dar deja văzut. Mai ales după senzaționalele pelicule ale noului val contestatar printre care Curierul, Micuța Vera și, mai recent, Moaca. O distribuție echi-

librată dar fără performanțe: Ruxandra Sireteanu și studenții Cristian Șofron, Sorin Cocis, Andreea Măcelaru și Bogdan Vodă.

UN REGAT PENTRU UN ASASIN

de Peter Karvas. Dintre spectacolele de prestigiu ale Teatrului Nottara, acesta ține de mult așful. Autor a peste 25 de piese importante (printre care, cunoscută și la noi Liturghia de la miezul nopții) dramaturgul și filozoful slovac disident, eseist și teatrolog, după 17 ani de interdicție în țara sa, se bucură de strălucite montări pe scenele lumii. În regia lui Tudor Mărușcu, distribuția pune în valoare ideile antitotalitariste ale piesei. Pentru a sărbători centenarul unei închisori, un întreg orașel se „mobilizează” — prin delatune, șantaj spre a găsi omul căruia să i se facă „onoarea unei execuții cu fast. Situația de un absurd tragi-comic e pusă în scenă cu rigoare și vigoare satirică, într-o distribuție ce-i reunește pe Emil Hossu, Ștefan Radof, George Alexandru, Ruxandra Sireteanu, Catrinel Dpmitrescu, Valentin Teodosiu, Elena Bog, Viorel Comănici. Traducerea aparține lui Jean Grossu.

VISUL UNEI NOPTI DE VARĂ

de Shakespeare. După un remarcabil succes în Anglia spectacolul Teatrului de Comedie a plecat de curind într-un lung turneu prin Venezuela, Columbia, Canada, Turcia. Tînărul regizor Alexandru Darie își dorea la premieră să realizeze „un spectacol viu, plin de imagini surprinzătoare, în care grand-guignolul se amestecă cu poezia tulburătoare a cuvintului și cu misterul teatralității... Vom încerca să vorbim despre manipulare, omul ca marionetă în lumea destinului”. Promisiune ținută ce a asigurat incitante vizuni asupra comediei lui Shakespeare, sufragiile publicului și ale criticii. Accentuind viziunea de bufonerie și farsă a piesei (spre deosebire de cea poetic-meditativă a spectacolului lui Liviu Ciulei de la Teatrul Bulandra), Alexandru Darie combină, cu îndrăzneală, mijloacele teatrului, ale spectacolului de circ și de păpuși cu tehnica modernă a cinematografului. O lume agitată de carnaval e antrenată continuu într-un carusel spectaculos de patimi și qui pro quo-uri cu schimbări neașteptate de măști și registre comic-dramatice evoluind sub cupola unui circ dezaferat. Prea multe efecte pirotehnice, însă, dau senzația uneori de îmbieșală greoaie. Din distribuție se impun, pentru savoairea interpretării lor, Șerban Ionescu, Petre Gheorghe, Magda Catone, Mihai Bisericanu, Florentina Mocanu.

în fața portretului generalistului și se dă drept logodnica lui Stalin. Un agent supervigilent socotește biata rătăcire o blasfemie adusă „tătucului” și o arestează pe nebună, încercînd să-i afle „legături secrete” cu dușmanii poporului. Cînd iese schilodită din închisoare, femeia se sperie de toată lumea și la cine întilnește în cale, urlă: „Spion, spion”. Urmează arestări în tot satul, teroarea se răspindește în jurul nefericitei fături, pînă cînd cineva, într-o scenă ce amestecă spaima și mila, va sfîrși cu Barania. În rolul dificil, de compoziție, o actriță de mare forță dramatică, Iuli Basti (cea care a primit în 1985, la Festivalul internațional de la Moscova, Marele Premiu de Interpretare pentru Contesa rosie).

JUMĂTATE DE VIS

în regia lui János Rózsa, este un alt titlu din selecția filmelor maghiare (asupra cărora vom reveni în numărul viitor). Un film pe o temă actuală dureroasă — încercarea de emigrare a tinerilor dinspre est spre vest. În obiectiv, drama unor adolescenți debusolați ce se pregătesc să ajungă în Germania tuturor făgăduințelor, dar vor trebui să rămînă la mijlocul drumului, grav traumatizați după accidentul mortal al unuia dintre ei. Și anume al celui mai puțin adaptat realităților dure, visătorul îndrăgostit de frumoasa lui verișoară în vizită la Budapesta. Fata se va întoarce la părinții ei din Oradea, lecuită de iluziile amăgitoare. Construit cu profesionalism și înțelegere a psihologiei tinere generații, tabloul oferi impresionează toate virstele.

ALICE MĂNOIU ■

Cîntecele unui băiat cuminte
ALEXANDRU ANDRIEȘ

Născut la 13 octombrie 1954 în Brașov, a absolvit Institutul de Arhitectură „Ion Mincu”, unde se află și în prezent... de partea cealaltă a catedrei. Cînd nu se află pe scenă, e „domnul lector”. Nu bea, nu fumează, refuză întotdeauna o cafea. Noaptea și le petrece dormind. E neînsurat. Un băiat foarte cuminte, ce mai!

Alexandru Andrieș oferă revistei „Flacăra Bis” un cîntec pregătit pentru anul 1992. Cîntecul unui băiat cuminte, se înțelege.

DISCURI:

1984 — „Interioare”
1985 — „Interiors”
1986 — „Country & Western”
1987 — „Rock'n roll”
1988 — „Despre distanțe”
1989 — „Trei oglinzi”
1990 — „Interzis”
1991 — „Azi”

IN PREGATIRE: „Bob Dylan” — o prezentare a cîntărețului poet și traducerea a 40 din textele acestuia. „Așteptînd-o pe Maria” — volum reunind textele cîntecelor semnate „Alexandru Andrieș”. „Singur acasă” — proză scurtă, la Editura „Cartea Românească”.

Un disc single inedit și un L.P. pentru 1992, a cărui primă zi de imprimare a fost 15 decembrie 1991.

MURPHY

O fi politică bună, nu-i vorbă
Dar eu, pe cuvînt că m-am săturat:
De doi ani aud doar cuvinte umflate
Și-n rest, prea puține chiar s-au schimbat

Liftul nu merge, pe scară e beznă
Văd cozi peste tot (la prețuri mai mari)
S-a mutat circul în tubul catodic:
Noi — elefanți, ei — parlamentari!

Cine-a fost de vină, tot nu se știe
Cine-i de vină știm toți, nu-i așa?
Dar nu spunem tare, vorbim pe la colțuri
Să nu ne audă cumva cineva...

Așteptăm minuni, vrem mereu ajutoare
Avem în gît 500 de wați
Vrem trenuri și trenuri întregi de cărbune
Și primim în schimb mineri supărați

Știu, o să-mi spuneți c-avem pașapoarte
Că ni s-au deschis o mie de uși
Dar la hotel am plătit pentru o noapte
Un Eminescu și patru Brâncuși.

Mă doare stomacul de-atîta minciună
Și la farmacie nu au nimic, zău!
Am voie să cînt (mare minune!)
Zimbește, miine va fi mai rău!

SĂPTĂMÎNA CINEMATOGRAFICĂ

MOARTEA UNUI ARTIST

Premieră românească multă vreme aminată (întimplare, îndolentă a programării?). Filmul, terminat cu doi ani în urmă, aduce pe ecran piesa cu același titlu a lui Horia Lovinescu, în regia lui Horia Popescu. Transpunerea cinematografică rămîne fidelă originalului care s-a bucurat de mult succes la vremea respectivă, într-o distribuție scenică de referință (Toma Dumitriu, Elvira Godeanu, Ilina Tomoroveanu). Drama sculpturului Manole (nume-aluzie la legenda sacrificiului în artă?) aflat într-o eriză a virstei și a creației e „trăită” cinematografic cu forța și experiența talentului său de Victor Rebengiuc, avînd alături, în replică dură, inteligentă, un alt temperament artistic valoros, Adrian Pintea în rolul tînărului plastician ce contestă arta clasicizantă, care înfrumusețează viața tatălui său. O relație între generații și concepții artistice, tensionată și de bărbatul vîrstnic ce se îndrăgostește de vitalitatea unei adolescente romantice. Mai puțin convingătoare în prestațiile lor, Mihaela Mitrache și Irina Movilă. O expresivitate deosebită într-un rol secundar, Mariana Mihaela. În-

tr-o compoziție dificilă, simbolizînd apropierea morții, Coca Andronescu (Doica). Filmul cu patimă și dăruire totală pînă în ultima zi a vieții sale, operatorul Nicu Stan si-a înscris un frumos cîntec de lebedă.

☆
Zilele filmului ungar organizate de Ministerul Culturii, Centrul național al cinematografiei, Uniunea Cineaștilor și Româniafilm, la cinematograful Studio din Capitală (și ulterior în orașele Brașov, Cluj, Tg. Mureș, Oradea, Timișoara, Craiova), s-au deschis cu...

...LOGODNICA LUI STALIN

Regia filmului selecționat la bienala venețiană de anul trecut, e semnată de Péter Bacsó (autorul, printre alte succese și al premiului la competiția internațională Marlboro, realizat în '68 și interzis în țara sa). Noul film are la bază o carte de Grigori Tiendiakov. Acțiunea se petrece într-o regiune îndepărtată din Uniunea Sovietică, în anii 36—37, în plină teroare stalinistă. Într-un sat amărît, cu „colhoznici” săraci, ce mai au totuși puterea să glumească, o biată arierată mintal, Barania, devine obiect de batjocură al tinerilor atunci cînd se închină

UN OZN MI-A SALVAT VIAȚA

William Shatner, protagonist al serialului de science-fiction „Star Trek”, întinește dievea o navă extraterestră.

Declarația a fost făcută la Centrul de Cercetări UFO din New York și aparține cunoscutului actor William Shatner, interpret al căpitanului Kirk din serialul de anticipație „Star Trek”. Dar de data aceasta nu e vorba de o întâmplare imaginată de scenarist, ci — prețurile actorului — de o veritabilă întâlnire de gradul III.

„Am plecat cu mai mulți prieteni motocicliști să facem o plimbare prin deșertul Mojave din California. La un moment dat, motocicletă mea a derapat și m-am pomenit trântit la pământ. Colegii mei n-au observat accidentul și și-au continuat drumul. Am zăcut mai multă vreme, deoarece lovitura la cap mi-a luat toată puterea. Deodată am simțit că se întâmplă ceva ciudat în jurul meu. O prezență indefinită m-a ridicat și mi-a umplut organismul de energie. Durerea loviturii a dispărut brusc, astfel încât am putut să-mi continui drumul, împingând motocicletă. Atunci, deasupra mea, am văzut o sferă strălucitoare ce se îndepărta. Amici dintr-o altă navă imbareați într-o navă, se ridicau spre cer. Fără ei, soarele deșertului mi-ar fi curmat viața”.

Rusia nu mai exportă revoluție

Acum exportă, între altele, și fete frumoase pentru băruile de noapte din Londra și Paris. După 70 de ani de austeritate, libertate și morală socialistă, în fostul imperiu sovietic au luat naștere chiar și agenții pentru traficul de carne vie. Cea mai importantă se află, pare-se, în orașul caucazian Kislovodak. Ea se ocupă cu recrutarea și livrarea dansatoarelor de striptease către localurile de noapte din marile metropole ale Occidentului. Rusia are multe fete frumoase, iar ascendența „mină de lucru” este aici mai joasă decât în altă parte. Agenția este extrem de solicitată. Mii de tineri sunt gata să se dezbrace pe valută forte.

COPIII DIN EPRUBETĂ

În Franța s-au născut, deja, grație fecundării in vitro, 15.000 de copii. Deși tehnica începe să intre în banal, continuă să fie controversată. Dovadă, cele două congrese ținute în vara care a trecut la Paris.

Ceea ce nu se poate nega, însă, este faptul că astăzi începem să avem din ce în ce mai multe date asupra problemei luate în discuție. Mai întâi, procentul reușitelor. „Există diferențe considerabile între centrele medicale — a precizat dr. Jean Cohen — dar se estimează că procentajul de succes se situează între 10 și 20 la sută, în funcție de țări”. Se știe, de asemenea, mai multe despre modul în care se desfășoară perioada de graviditate. În vederea unei anchete realizate în 11 centre specializate, au fost supravegheate îndeaproape un număr de 1.000 de femei. 24 la sută dintre ele așteptau gemeni, iar 4 la sută urmau să nască trei copii. Sunt cifre cu mult superioare celor regăsite în rândurile populației normale, iar faptul se explică prin măsurile de prevenire luate de ginecologi. Spre a evita esecurile, medicii implantază pacienților mai mulți embrioni deodată. Sarcinile se desfășoară normal, dar 40 la sută din nașteri se fac prin cezariană. Explicația e simplă: vîrsta acestor mame este, în general, destul de ridicată. Pentru securitate, o serie

de obstetricieni apelează la această soluție.

1400 de copii din categoria celor concepuți în eprubetă au fost urmăriți pînă la vîrsta de 3 ani. 98 la sută dintre ei sînt perfect sănătoși.

Ce înseamnă, deci, astăzi, fecundarea in vitro? O metodă greu de suportat, mai ales atunci cînd eșuează, dar și mijlocul de a avea, în sfîrșit, copilul dorit.

PATRU ANI ÎNCHIS ÎNTR-UN WC

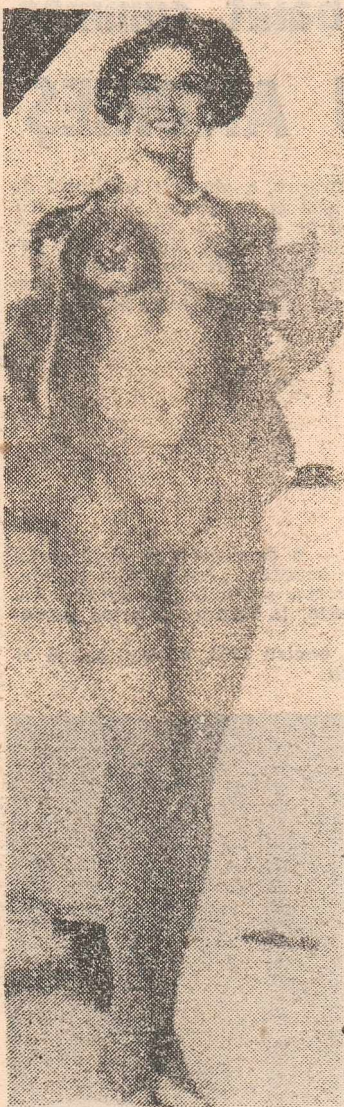

„Într-o seară, înainte de culcare — povestește doamna Brigitte Norkus — soțul meu a intrat în camera de baie. Am adormit și dimineața am constatat uimită că Heinrich se găsește tot acolo. L-am întrebat ce face și mi-a răspuns că are probleme cu stomacul. A rămas toată ziua în baie și din nou toată noaptea următoare. Atunci am chemat un medic și pe fiul meu”.

Faptul s-a petrecut în orașul Lipia din Germania. Protagonist: electricianul Heinrich Norkus de 70 de ani. Acuzînd o

constipație cronică, el s-a încuiat în baie, rămînînd acolo patru ani. Încercările medicului familiei, psihologului de a-l convinge să desceie ușa s-au vădit zadarnice. Hrana și cele necesare i-au fost introduse prin geam. În tot acest timp a consumat numai prune uscate, cereale și a luat laxative. Vremea și-a petrecut-o dezlegînd cuvinte încreșcate. Nu ni se comunică dacă perioada de claustrare a rezolvat și problema constipației.

L.M.T.

Megamix Michael Jackson in Rusia

• SAN REMO '92 a descoperit o nouă vedetă: Luca Barbarossa. Cîntecul său, compozitia proprie, intitulat „Portami a ballare” poartă un mesaj sensibil: „e o tentativă de a o descoperi pe mama altfel decît în rolul ei etic”. În orice mamă se ascunde feteșcana de altădată, căreia poți să-i ceri, respectuos, onorarea unui dans”. Luca s-a născut la Roma la data de 15 aprilie 1961. În anul acela festivalul e a doua oară editat. Istoria celebrului San Remo a început în seara de 29 ianuarie 1951. Prima câștigătoare a fost frumoasa bologneză Nilla Pizzi, az. în vîrstă de 72 de ani. Ea a cântat atunci: „Grazie dei fiori”.

• Dacă noi despre turneul mondial „Dangerous”, MICHAEL JACKSON va cînta pentru prima oară în Rusia, iar traseul său va cuprinde Europa, Asia, Australia și America Latină. Festivalul va fi la Reda City Music Hall din New York, el a declarat. Turneul lui va da posibilitatea să întâlnească copiii din întreaga lume. Va sufla un mesaj mondial pentru ajutorarea copiilor sărmani. În acest scop am înființat fundația „Heal The World”. Turneul a fost de fapt plănuț pentru strîngerea de fonduri și ne-am propus ca la Crăciunul anului 1993 să obținem suma de 100 milioane dolari. Vor fi 13 luni de concerte sponsorizate de „Pepsi Cola”.

• Din nou scandal — MADONNA chemată în instanță. Ea este acuzată de amestec în viața privată în cazul a trei dintre dansatorii ce apar în filmul „Truth or Dare-In Bed With Madonna”. Aceștia susțin că au avut scene erotice, cu evidente relații de homosexualitate, au fost filmate fără consimțămîntul lor. În reclamație se arată că Madonna ar fi folosit scenele respective nu ca material artistic, ci pentru a-și satisface propriile plăceri, vizionînd scenele la domiciliu.

• După Aretha Franklin, Whitney Houston și Mariah Carey, celebrul producător Narada Michael Walden lansează o nouă stea pe cerul muzicii americane — SHANICE WILSON. Are numai 17 ani și este deja nr. 1 cu hitul „I Love Your Smile”.

• GUNS N'ROSES finalizează detaliile pentru turneul în Marea Britanie din luna iunie. Și pentru că anul trecut stadionul Wembley a fost neîncăpător, anul acesta ei au închiriat mai multe arene, printre care și terenul de fotbal Manchester Maine Road. Pînă atunci, însă, Axl Rose și trupa sa continuă să lanseze nouăzeci și una de single-uri. „November Rain”, extras de pe albumul „Use Your Illusion”. Avem vesti și despre fostul lor baterist, Steven Adler, exclus, după cum se știe, din cauza abuzului de droguri. El a format de curînd propriul grup numit „Roadcrew”.

• Alarmă pentru fanii PAULEY ABDUL. Se pare că nu mai e nimic de făcut — căsătoria ei cu actorul și regizorul american Emilio Estevez este inevitabilă. Emilio este binecunoscut din filmele „Young Guns” și „Breakfast Club”. Paula în schimb riscă să intre în anonimat, ultima sa apariție în clasamente, cu cîntecul „Vibeology”, fiind aproape nesemnificativă. Dragostea este însă mare. Cei doi sînt considerați la ora actuală cuplul nr. 1 din Los Angeles.

MIRCEA ZANE

CUM VOM TRĂI ÎN 1992

Chiar dacă sîntem în aprilie, noi vă propunem să consultați acest horoscop pe întreg anul 1992. Veți putea, astfel, nu numai să vă cunoașteți viitorul, dar să și verificați dacă se adevăresc previziunile pentru primele trei luni...

BERBEC

21 martie – 20 aprilie

Cerul e încă martor la dușmănia dintre Uranus și Neptun care privește numai pe cei născuți în primele zece zile ale lui aprilie; dar Saturn va fi sprijin pentru realizarea ambițiilor. Planeta dumneavoastră Marte va trece din înălțimi în abisuri, de la perioade de calm la o activitate intensă. Aceste momente vor fi probabil de la jumătatea lui ianuarie pînă în februarie, în care timp pot să se ivească probleme, obstacole nu independente de voința dumneavoastră. Între aprilie și jumătatea lui iunie veți fi solicitați de numeroase schimbări care prind noutăți, clătînd multe situații, răsplătindu-vă cu florii dragostei, cu posibile reușite, financiare sau profesionale; în totului tot, va fi o perioadă plină de evenimente, dar pentru cine unul dintre dv. cu prea multe surprize. Vara o să vă ofere plăcute prilejuri de o călătorie; odată cu toamna, totuși, să fiți atenți.

TAUR

21 aprilie – 20 mai

Jupiter e generos să susțină bunăstarea dv. și să vă înlesnească planurile: Uranus și Neptun vă vor oferi noi semne pentru a vă îmbogăți starea, fie cea sufletească, fie cea materială. Totuși, Saturn ar putea impune anumite renunțări sau să facă și mai anevoioase unele cuceriri. În fine, Pluton continuă să fie izvorul unor germini ascunși ai transformării. În primele nouă luni se prevăd a fi mai favorabile, în special ianuarie și prima jumătate a lui februarie, perioadă în același timp plăcută și utilă. Luna mai va fi perioada cheie pentru dragoste și pentru înlăturarea hotărîtoare din punct de vedere al banilor. Sanse frumoase la sfîrșitul lui iunie: tulburări, noutăți și dificultăți în iulie; în august, preferați să vă lăsați pradă dragostei și odihnei decît călătoriilor. Ultimul trimestru va fi un pic mai puțin prielnic.

GEMENI

21 mai – 21 iunie

Saturn, vă va fi de un prețios sprijin pentru voința de a reuși, pentru realizări solide și durabile; dar nu va fi ușor, deoarece Jupiter, potrivit pînă la sfîrșitul verii, invită la cumpănare și la atenție în viața de zi cu zi pentru a evita neacazurile. O perioadă bună va fi din februarie pînă la mijlocul lui martie, răsplătită prin dragoste, folositoare pentru interesele materiale; apoi, o stare de dezordine pînă la sfîrșitul lui aprilie. Clime plăcute în primele zile ale lui iunie, în timp ce în august veți fi foarte agitat, cu multe călătorii furtunoase și costisitoare. Odată cu septembrie totul va fi mai liniștit, iar în octombrie Jupiter se va inseria pe o altă orbită care va fi favorabilă aspirațiilor dv. După stări incerte în noiembrie, veți trăi o lungă perioadă de seninătate, plină de plăceri în a doua jumătate a lui decembrie, destul de promițătoare pentru viața afectivă.

RAC

22 iunie – 22 iulie

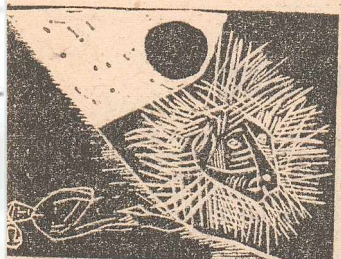
Vă vor fi protectori Pluton (lung timp) și Jupiter (pînă în octombrie) în vreme ce se vor menține potrivnici Uranus și Neptun, dar numai pentru cei născuți în a doua jumătate a decadelor. Deci, un an favorabil pînă la sfîrșitul verii, cu excepția lui ianuarie și februarie, cu multe obligații, cu obstacole destul de grele pentru unii; la fel de problematică e și perioada care ține din mai pînă la jumătatea lui iunie, obositoare și plină de neîncredere. Vara va fi mai îmbietoare, intensă în dragoste, în special de la jumătatea lui iunie pînă la jumătatea lui iulie. În septembrie, Marte își va face intrarea în zodia Racului, răminînd aici pînă la sfîrșitul anului și din octombrie Jupiter vă va deveni potrivit. Ultimele luni vor fi deci cele mai importante, din multe motive critice, interesate de evenimente și poate de riscuri.

LEU

23 iulie – 22 august

Saturn vă va tine din scurt tot timpul și vă va sili să renunțați la pretenții de glorie; potrivit va fi și Pluton, ridicînd problemele complicate și straine luminoasei dv. personalități. Vă veți bucura de recompense în ianuarie, în timp ce în februarie și martie se va desfășura o perioadă mai delicată, în care s-ar putea hotări chestiunile aflate în stare latentă. Vă va merge cu siguranță mai bine în aprilie, iar mai se arată bun pentru a acționa, mai puțin în ceea ce privește banii, prietenii, dragostea. Mercur se va afla în constelația Leului în iulie-august și va influența călătorii interesante, dar cu unele inconveniente. Fiti cu băgare de seamă în iulie, chiar dacă prezenta lui Venus în zodia pronunțe fiori de iubire, nu se pot exclude surprizele. O să aveți mai multă liniste în septembrie și de la mijlocul lui octombrie.

FECIOARĂ

23 august – 22 septembrie

Trecerea lui Jupiter vă va ajuta să vă duceti la îndeplinire aspirațiile în orice domeniu: veți putea de fapt să contați pe sugestii prețioase din partea lui Uranus, Neptun, Pluton. În totului tot, aveți în mînă cărți bune de jucat, de preferat de la mijlocul lui ianuarie la mijlocul lui februarie, perioadă bună pentru diverse proiecte. S-ar putea să vă meargă mai puțin bine în aprilie în timp ce luna mai e destul de promițătoare pentru dragoste, bani, studiu, înclinații intelectuale. După o oarecare soviaală inițială, de la mijlocul lui iunie va începe o altă perioadă foarte bună, pentru realizări financiare sau profesionale; în august, personajul principal va fi dragostea, dar cu puțină agitație în plus. Atenție la călătorii! Puteti profita de impulsuri propice cistigurilor și studiului în septembrie.

23 septembrie – 22 octombrie

Uranus și Neptun pun câteva semne de întrebare dar numai pentru cei născuți în ce-a de-a doua decadă; în timp ce Saturn vă oferă putere și vă silește să dați tot ce-aveți mai bun. În ianuarie și februarie s-ar putea să aveți greutăți, să fiți obosiți de obligații, în timp ce pe la sfîrșitul lui februarie și toată luna martie, totul va deveni mai limpede și o să fiți răsplătit. Mici neprevăzute sînt posibile în aprilie iar în mai nu sînt excluse diferențe mari de situații. Hotărîtor, vă va merge bine în prima jumătate a lui iunie, în special în prietenie și în dragoste. De la jumătatea lui iulie și toată luna august, veți avea posibilitatea de a vă distra. Septembrie va fi important pentru viața afectivă. În octombrie, Jupiter va intra în semnul dv. zodiacal și chiar dacă Marte vă va fi potrivit, ultimul trimestru va însemna începutul unei înfloriri.

BALANȚA

23 octombrie – 21 noiembrie

Pluton e în trecere prin semnul zodiacal ceea ce vă creează probleme sufletești, iar Saturn ar putea să vă pună la încercare puterea de a renunța, dar vor fi Uranus, Neptun și Jupiter care vă vor invita cum să ieșiți din impas. Sînt promițătoare primele două luni ale anului, totuși, de la sfîrșitul lui februarie și întreaga luna martie s-ar putea să aveți sîcietăți; destul de generos aprilie, în special în primele și ultimele zile. Prilejuri pentru bani și studiu la jumătatea lui iunie, iulie va fi un focar de naștini pentru dragoste, august riscă să fie puțin incert pentru călătorii și finante. În septembrie veți fi mai liniștit și în ultimul trimestru, pronicele Marte va probeia indelețnicile dv. Vă fi specială luna octombrie, pentru dragoste și interese concrete, iar în zilele perioadei noiembrie-decembrie veți avea ocazii de cistig și de călătorii.

SCORPION

22 noiembrie – 20 decembrie

Jupiter, potrivit fiind, e de dorit să fiți moderat și prudent. Saturn, fiind binevoitor, vă va întări voința și ambizia, învățîndu-vă să construiți temelii. Veți începe anul mîngiați de Venus, apoi, după o perioadă mai conusie, veți cunoaște un martie plin de viață, un aprilie plăcut pentru dragoste și prietenie, dar neobișnuit pentru muncă. Atenție la gesturile prea avîntate. Vă puteți refuza în mai, iunie, perioadă dinamică și potrivită pentru noi indelețniciri, dînd atenție riscului unor trecătoare dezordini financiare. Iulie promite să fie potrivit pentru dragoste și vacanțe, iar călătoriile vor fi favorite, chiar și în august, chiar dacă pentru sentimente va fi un moment de înaltă tensiune. Atenție la sănătate chiar și în luna septembrie. Din octombrie, multe lacrimi se vor aplatina, Jupiter se va arăta favorabil.

SĂGETĂTOR

21 decembrie – 19 ianuarie

Trecerea lui Uranus și a lui Neptun va menține deschisă pentru unii dintre dv. calea unor schimbări surprinzătoare. Jupiter vă va fi favorabil pe de-a-ntregul pînă la sfîrșitul verii și Pluton, ianuarie și februarie vor fi lunile cele mai importante de evenimente și de posibilități în orice domeniu. Aprilie s-ar putea să fie mai puțin generos pentru dragoste, înlăturări, proiecte financiare, în timp ce mai (luna) s-ar putea să fie plină de obligații, furtunoasă, toate acestea fiind însă răsplătite. De la jumătatea lui iunie și tot iulie dedicați-vă unor proiecte practice, care vă vor reuși. Totuși, umbre trecătoare în dragoste. Viața afectivă va fi favorizată în august, afacerile în septembrie. În ultimele trei luni, Jupiter și Marte vă vor fi potrivnici și, deci, s-ar putea să aveți probleme.

CAPRICORN

20 ianuarie – 18 februarie

Prezența severului Saturn vă cheamă să vă îndepliniți obligațiile, impunîndu-vă anumite renunțări dar și consolidînd situațiile stabile. Pluton va menține anumite incertitudini, complicîndu-vă nițel viața. O perioadă deosebit de semnificativă va fi în februarie, potrivită pentru a hotări cu înțelepciune obiective și aspirații, dar interesată de evenimente nu prea liniștitoare; luna mai se prevede a fi un pic incertă pentru relațiile amoroase și de prietenie, dar vă veți refuza în prima jumătate a lui iulie. Iulie apare, potrivit poziției astrilor, o lună critică, obositoare. Vă va merge mai bine în august, iar în septembrie veți fi mîngiați de o dragoste. Octombrie va fi, în schimb, mai puțin senin, dar din această perioadă puteți să contați pe protecția lui Jupiter.

VĂRSĂTOR

19 februarie – 20 martie

Impulsuri pozitive veți primi din partea lui Pluton, Neptun și Uranus care vă vor da curaj în timp ce Jupiter potrivit vă va atrage atenția cu scrupulozitate asupra obligațiilor profesionale și financiare, pînă la sfîrșitul verii. Primele trei luni sînt mai molcoase, cu clipe fermecătoare pentru dragoste pînă la sfîrșitul lui martie. Aprilie promite a fi o lună mai furtunoasă, dar cu ocazii prețioase care vi se vor oferi spre sfîrșitul lunii. Liniștită va fi luna mai, promițătoare și plăcută jumătatea lui iunie și primele zile ale lui iulie. August va fi totuși foarte frîntat și de aceea atenție la călătorii și în alegerea tovarășilor. Septembrie ar putea să fie cam lipsit de bani, în timp ce în ultimul trimestru stelele vă vor spune că puteți să contați pe un sprijin din partea lui Marte ca să faceți pași importanți înainte: octombrie vă va fi norocos pentru dragoste și bani, pentru a lega prietenii.

PEȘTI

Cum a renăscut o țară din propria ei cenușă

La sfârșitul războiului, Germania nu era decât un spațiu al dezastrului și deznădejzii. A început lupta cu imposibilul și biruințele uimesc o lume întragă. Ce pot învăța românii din această lecție gravă a istoriei? Tehnica răbdării și valoarea secunde. Spre o asemenea concluzie ne îndreapta și dialogul nostru.

„E O RUȘINE PENTRU ÎNTREAGA LUME!”

— Domnule dr. Wolf Fritz, pe cartea dumneavoastră de vizită, oferită cu multă amabilitate la București, stă scris „Treuhand”. Aici, la München, am aflat că termenul exprimă mult mai mult decât simpla avocatură.

— Foarte simplu spus, „Treuhand” înseamnă că avocatul, prin firma pe care o are, atrage un volum de încredere. Clienții vin și-și desfac „sacul” de secrete, iar eu, cu ajutorul legii, lucrez cu secretele lor, folosind toate cunoștințele și toată conștiința mea. Pe de altă parte, „Treuhand” sau posesiunea fiduciară — e un termen juridic — înseamnă că există oameni foarte bogați care lasă în seama avocatului interesele lor în totalitate.

— Cînd ați venit în România și v-am solicitat un dialog, mi-ați răspuns că ar fi necesar un oarecare răgaz pentru sedimentarea impresiilor.

— Opinia mea nu este niciodată definitivă. În viață se întâmplă tot timpul ceva și trebuie să faci continuu efortul de a afla. Ceea ce se petrece în țările străine este pentru mine un lucru extrem de interesant, iar în țara dumneavoastră am avut impresii foarte proaspete, foarte nete și cu totul noi. Vorbeam de încredere: ceea ce am remarcat este faptul că dumneavoastră nu simțiți foarte dispuși de a avea încredere în cineva. Am remarcat, de asemenea, lipsa de experiență a personalităților politice. Miniștrii dumneavoastră, secretarii de stat — o spun cu puțină timiditate, dar nu este o insultă, ci o simplă constatare sinceră — nu au de unde să aibă cunoașterea necesară unei astfel de munci, atât de importantă și cu responsabilitate enormă. Sigur, sint impresii de suprafață, pentru că nu am avut ocazia de a pătrunde cu adevărat activitatea din România. Dar, cînd călătorești mult, ai posibilitatea unei judecăți analitice. În meseria mea este foarte important să ai capacitatea de a analiza rapid unde sint durerile.

— Și unde sint durerile României, după opinia dumneavoastră?

— Durerile României sint, evident, în stradă și de asemenea în inimi și spirit; în monedă și în cunoștințele generale. Nu pot să nu încep cu strada, pentru că asta m-a mișcat cel mai mult: oamenii confruntîndu-se cu o gamă atât de să-

racă de produse. Asta este o rușine! O rușine pentru întreaga lume, nu doar pentru România. Mai scandalos mi se pare faptul că nu e atît o problemă de producție, ci de organizare și distribuție. Agricultură dumneavoastră poate produce mult, dar oamenii care se ocupă de organizare sint foarte slabi. Sigur, eu provin dintr-o țară — Germania — care are, poate, cei mai buni organizatori din lume. Pentru asta nu trebuie să fii dotat, ca un muzician, de pildă. Organizarea se poate învăța și este un lucru absolut necesar pentru toate țările.

— În ceea ce privește Bucureștiul — cu o populație de peste 2 milioane de locuitori, din cite știu, e de necrezut cit de rău poate fi totul! Ceea ce m-a surprins și m-a atîns foarte tare a fost, nu doar calitatea mărfurilor, ci și prezentarea lor. Aici nu mai poți spune: „Ah, sărmanii oameni!” ci te întrebî de ce nu pun niște persoane care să fie în stare să organizeze asta.

— Vorbeați și de spirit...

— Da... am simțit un fel de milă, ca și pentru ceea ce este în fostul R.D.G. Oameni, familii, generații — fortate să trăiască sub dictatură. Granițele au fost închise niște ani, ca și la dumneavoastră iar atmosfera era ca pe vremea nazismului. Detest un astfel de sistem! E un lucru înspăimîntător să vezi ființe umane care nu știu ce înseamnă democrație, libertatea spiritului, o viață normală. Este incredibil, mișcător și îngrozitor! Sper din toată inima să aveți posibilitatea de a schimba această situație cit mai curînd. Eu cred că poporul dumneavoastră este foarte dotat din punct de vedere cultural și tehnic. Aveți artiști, muzicieni, ingineri, medici foarte buni. Trebuie să li se dea posibilitatea de a se manifesta, iar influența din exterior este foarte importantă.

— Admițînd faptul că unii dintre clienții dumneavoastră v-ar cere sfatul în legătură cu eventualitatea unor investiții în România, care ar fi părerea dumneavoastră?

— Asta mi s-a întîmplat, deja, de mai multe ori și într-un caz am sfătuit să se facă investiția. Cu condiția să se țină totul, permanent sub observație. Este, de altfel, o regulă internațională. Niciodată nu a-uncii banii într-o țară și pe urmă așteptî. Îți urmezi capitalul și con-

DURERILE ROMÂNIEI

trolezi ce se întîmplă, cu sprijinul specialiștilor din locul respectiv. Capitalul — am spus-o întotdeauna — este un mic animal, foarte timid, care fuge imediat dacă-l tratezi prost și vrei să-l închizi undeva. Am să vă dau un exemplu: la noi, în ultimul timp, s-a petrecut o retragere a capitalului, din pricina unei judecăți a Curții Supreme în privința impozitelor. Depinde de politică, dacă intră sau nu capitalul. Cînd politica spune că trebuie puse mai multe impozite, capitalul se retrage. Se retrage în Elveția, în Luxemburg, în culturi mici și retrase unde aproape că nu există impozite. Aceste mase de capital — și există în lume milioane și milioane de dolari —, sint ca țigani, care umblă de colo-colo. Pentru statele mici, dacă intră masiv și apoi se retrage capitalul, poate fi foarte periculos. România este o țară cu care e necesar să ai puțină răbdare. Incepe să fie o atmosferă bună, dar lipsește încă libertatea comerțului. Este o necesitate ca România să se prezînte cu o liberalitate absolută. Eu cred că e bine să fii mai degrabă prea liberal decît închisat. Pentru a se construi atmosfera necesară, trebuie ca politicienii să ofere o legislație care să cîștige investitorii. Să nu se facă greșeala de a fixa de la început impozite mari. Să se lase beneficii, iar acestea să voiajeze în afară și apoi să se întoarcă. Asta înseamnă libertatea finanțelor. O convertibilitate reală a monedei vine atunci cînd veți avea aceleași condiții în industrie, în comerț, producție, călătorii, sistem bancar, cu celelalte țări. Veniți din România și aici, la München, puteți judeca singură unde sint încă diferențele. Ele trebuie înlăturate! Și asta nu se va întîmpla pînă nu se va înlătura definitiv haina comunismului. Ați avut o dictatură și apoi o revoluție care... nu se poate compara cu Revoluția franceză. Îmi amintesc foarte bine, în decembrie '89, eu, familia mea, prietenii, cunoștințele — am fost cu adevărat impresionati. Ceea ce se întîmpla în România era un eveniment istoric. Apoi, am văzut guvernul și ne-am întrebant: „Sint oameni noi, sau sint persoane care au legătură cu vechiul regim?”. Iată că au fost din cei vechi, iar după părerea mea, mai sint și acum. Pe cit este posibil, aceste per-

soane trebuie evitate, pentru că au o gândire greșită. Nu-i poți condamna pentru asta! Este uman. Au muncit toată viața într-un sistem comunist și nu pot înțelege adevărata democrație. Nu spun să fie judecați sau omorîți. Dar, să li se pună în vedere: „Gata! Timpul vostru a trecut. Plecați! Retrageți-vă și ocupați-vă numai de viața personală. Lăsați alți oameni, din afara vechiului sistem!”. Știți, m-am întebant adeseori, care sint persoanele ce ar trebui să ghîdeze România? Unde sint? Ceea ce știu e că există oameni capabili în România, sint și de bună credință, dar...

— ...fără experiență.

— Exact! Am mai spus-o, de acord, dar este una dintre marile probleme: să privești în jur și să-i găsești pe cei care să ofere cunoștințe și eficiență. Să se ia cunoștințele nu importă de unde, desi cred că mai degrabă din Vest. Estul avînd aceeași experiență cu a dumneavoastră. Dacă America va accepta politica pe care o duceți și va începe să susțină, imediat o mulțime de lume va grăbi să vă împrumute bani. Acum cred că, într-adevăr, România este, dacă nu cea mai săracă țară din lume, aproape cea mai săracă din Europa. Un lucru de-a dreptul ironic și stupid, cînd te gîndești la potențialul său și la faptul că nu are datorii.

— Ceva datorii, începe să aibă.

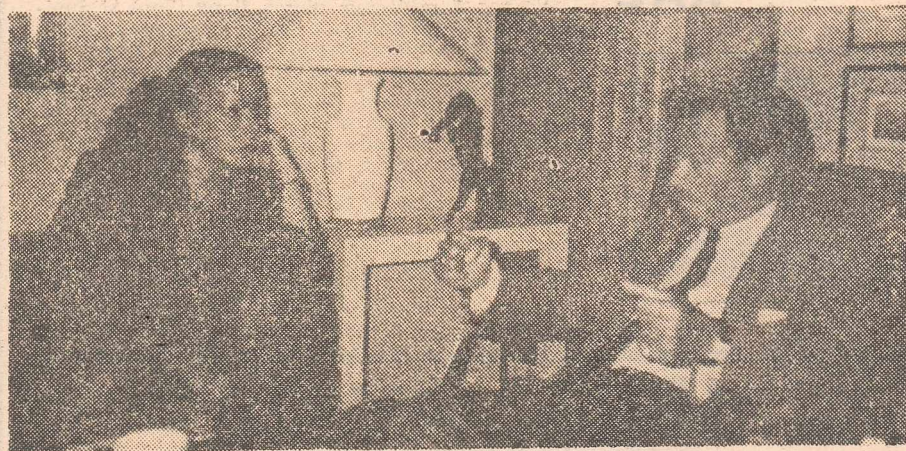
— Dacă veți avea datorii veți avea și monedă, veți putea face afaceri, pentru că masa monetară hotărăște cifra afacerilor. Avînd un credit, veți urca cifra de afaceri, pentru că veți putea investi.

— Numai că, nu prea s-au arătat amatori de a împrumuta bani.

— Aici, un lucru e limpede: dacă acceptați democrația pură, începe asistența. Dacă veți avea o democrație practicabilă — și cred că acum sinteți pe drumul cel bun — va exista posibilitatea de a căpăta credite. Democrația începe întotdeauna cu Constituția. N-am avut încă ocazia de a studia temeinic noua dumneavoastră Constituție, dar sper din toată inima că, prin modul în care a fost alcătuită, oferă regulile de urmat pentru o adevărată democrație.

Interviu realizat de LIANA TATOS ■

Munchen, 1992

AJUTOARE PENTRU ROMÂNIA ZAC ÎN DEPOZITELE DIN GENOVA. CINE LE VA ADUCE ÎN ȚARĂ?

Correspondentul nostru din Italia, domnul Paul Matei ne-a trimis recent această fotografie. Ea înfățișează un moment din consfățuirea ce a avut loc la asociația „Dacia” din Genova, organism filantropic constituit pentru trimiterea de ajutoare umanitare în România. După mai multe transporturi efectuate în județul Mures, prietenii italieni se pregătesc să expedieze ajutoare către mai multe unități sanitare din București. În depozitul asociației se află 20.000 seringi, diverse ustensile medicale, vată, îmbrăcăminte, încălțăminte, alimente. Toate asteaptă sosirea mijloacelor de transport din România. Pînă cînd? Semnalăm forurilor în drept această situație. (L.T.).

ORGII CU DROGURI

Eroul principal al acestei afaceri este regizorul Peter Kessler care s-a îmbogățit realizînd și comercializînd casete video dar nu de orice gen, ci tip „sexy”, foarte „fierbînt”, fapt pentru care era supranumit și „regele videoului”. Cu ajutorul fostei sale soții Gaby, care între timp a devenit amanta asociatului său, cunoscut sub numele de Christian, și a amantei sale Karin Moser, de 19 ani, Peter și-a extins afacerile comercializînd și stupefianți. În vila sa sumptuoasă din München, se organizau orgii cu droguri și femei. „Expert” în asemenea organizări era și asociatul său Harry Koenig, de 44 de ani, mare specialist în afaceri cu „droguri și sexy”.

Vila avea și o încăpere plasată la mansardă, rezervată numai marilor „personalități”, unde aveau loc petreceri speciale, foarte „fierbînt”. Vizita-

torii, ca și „fetele” ce stimulau consumul de droguri și sentimentele clienților, soseau la „party” cu Rolls-Royce-ul, proprietatea lui Peter, iar cocaina, printr-o rețea specială de traficanți, de la Amsterdam. În mijlocul salonului vilei se afla un vas mare plin cu „pulbere albă”, din care fiecare se servea după bunul său plac. Cînd fermecătoarea blondă de 19 ani, Karin Moser, a fost dată afară din vilă, ca urmare a unei certe Peter, aceasta a denunțat toți poliției, furnizînd și lista „invitaților” din „înalta societate” pe ea aflîndu-se printre alții actrița Bea Fiedler, cunoscuta cîntăreață Sybille Rauch și chiar omul de afaceri Harry Koenig. În afară de Peter Kessler, poliția a mai arestat și alte „personalități” ale vieții mondene, scandalul zguduînd puternic întregul oraș.

AUREL DIANU ■

„Sferturile“ Cupei

Avind criteriile de calificare mereu schimbate (în șaisprezece și optimi), Cupa României s-a aliniat totuși procedurii europene, astfel că din faza „sferturilor de finală” partidele se desfășoară în manșe duble, deși acest lucru s-ar fi putut realiza încă din optimi. Nu credem că nu s-ar fi găsit o fereastră în plus în calendarul competițional, mai ales că sistemul „terenurilor neutre” nu atrage prea mulți spectatori. Referitor tot la programări, miercurea trecută au avut loc numeroase partide amicale intertări, partenerile noastre din grupa preliminară C.M. susținând utile meciuri de verificare: la Praga, Cehoslovacia (cum o fi convocat selecționerii respectivi pe cei șapte străneri din formația de început, răspunzând prin Anglia, Germania, Italia, Spania și Franța?) a terminat la egalitate (2-2) cu Anglia (echipa calificată la turneul final C.E.), la Paris, Franța a remizat cu Belgia (3-3), iar Cipru a cedat pe teren propriu (1-3) cu Grecia. Și toate acestea în timp ce reprezentativa noastră va susține un amical abia pe 8 aprilie, cu Letonia.

Dar, revenind la Cupă, să menționăm succesele nete înregistrate de Steaua (3-0) și F.C. Farul (4-1), pentru manșa a doua Sportul Studentesc și respectiv C.F.R. Timișoara având doar șanse teoretice de calificare, cit și victoriile la limită (0-0) din întâlnirile Dacia Craiova — Universitatea Cluj și Dunărea Călărași — Politehnica Timișoara, la care partidele retur (de la 15 aprilie) se anunță deosebit de disputate. Desigur, marea performanță este de departe divizionara C. Dunărea Călărași (pregătită de M. Catană și M.

Banu), care a obținut cea de-a opta victorie în actuala ediție a Cupei, după ce a eliminat două colege de categorie, trei reprezentante din eșalonul secund și două din prima divizie! În plus, adversarii de acum, studenții timișoreni nu primiseră gol în cele cinci partide oficiale (2 Cupă + 3 campionat) din sezonul de primăvară. De asemenea, deși au avut de străbătut un parcurs foarte greu, brăilenii (cu Țiți Dumitriu la timonă) au reeditat isprava din Bănie, întrecând-o din nou pe actuala campioană, a cărei ineficiență a atacanților săi devine cronică. Ceferiștii timișoreni (sub conducerea lui Em. Dembrowschi) se pare că, pe lângă amânarea visului de promovare în prima divizie, vor fi nevoiți să părăsească și competiția K.O. Oricum, rămâne meritorie prezența în faza „sferturilor” a două echipe din „orașul florilor”. Deși a pierdut la un scor care nu ar mai necesita comentarii, Sportul Studentesc a arătat un reviriment atît în concepția de joc, cit și în maniera curajoasă de abordare a disputelor de pînă acum, indiferent că a înfruntat pe Steaua sau de două ori pe Dinamo.

În derby-ul bucureștenelor, se pare că ambele echipe au acuzat creșterea bruscă a temperaturii aerului, cel puțin așa a mărturisit antrenorul steliștilor, Victor Pițurcă, la conferința de presă de după meci. Caracterizînd comportarea elevilor săi, acesta ne-a spus: „Jocul a fost alert, însă precipitat, fără limpezime; cînd s-a mai răcit puțin, echipa a avut alt tonus”. Nu e mai puțin adevărat că introducerea lui Marian Popa a adus o mai clară

limpezire a acțiunilor, iar condiția fizică foarte bună și răbdarea de a aștepta le-au permis gazdelor o victorie indiscutabilă. Pe de altă parte, directorul tehnic al alb-negrilor, prof. Ioan Voica, declară cu franchețe: „Fiecare victorie și fiecare înfrîngere își are explicațiile ei. Am greșit crezînd că, în mare, pot să aplic cam aceeași idee de joc folosită în meciul de Cupă cu Dinamo, adică joc de așteptare și bine grupat. N-am ales bine ideea pentru meciul de astăzi. Cred că, dacă jucam pe contre, făceam față mai bine jocului. Cu cit trecea timpul, mă felicitam în gîndul meu: «uite, mă, c-am nimerit-o». Ar fi trebuit să pregătesc echipa și pentru eventualitatea schimbării registrului tactic”. V. Pițurcă: „M-am așteptat ca Sportul să joace astfel, însă nici noi n-am riscat, fiind vorba de două partide — 180 de minute. La un meci de Cupă trebuie să ai foarte multă atenție”. I. Voica: „Aici am greșit eu mai mult, pentru că, în optimi, cu Dinamo, a fost vorba de un singur meci”. V. Pițurcă: „Sportul nu s-a mobilizat pentru Cupă ca și în campionat”. I. Voica: „Fotbalul s-a transformat, se joacă numai pentru a câștiga. Se joacă doar pentru câștigarea campionatului și pentru evitarea retrogradării”. I. Voica: „Ușor, ușor vom trece și noi la aceeași mentalitate”. Ne oprim aici cu spiciunile, deși ar mai fi fost și alte lucruri interesante de relatat, subliniînd încă o dată utilitatea și civilitatea conferințelor de presă, care au devenit o practică obișnuită la tot mai multe cluburi ale noastre.

POMPILIU L. DUMITRESCU

SALVAȚI SPORTUL!

Cristian Gatu

Nume pentru eternitate

Să începem cu o altă veste, cred eu, bună: pentru a readuce și a păstra în gîndul nostru numele și memoria și faptele unor oameni de sport, în scurtă vreme vom schimba denumirea unor baze tradiționale. Astfel, Iosif Sirbu, primul campion olimpic român, câștigător în 1952, la Helsinki, va patrona Poligonul Tunari. Sala Sporturilor Floreasca va purta numele lui Lucian Grigorescu, cel care mai bine de 30 de ani a fost secretarul Federației Române de Handbal, într-o vreme cînd la acest sport am ieșit de mai multe ori pe locul întîi în lume. Stadionul din Cluj va prelua numele lui Ion Moina, iar cel din Timișoara pe cel al lui Silviu Bindea. În sfîrșit, pentru a cinsti pe un mare antrenor, baza de caiac-canoe de la Snagov se va numi Nicolae Navasart. Este o reparație minimă, care înainte, din motive binecunoscute, nu a putut fi făcută și era de datoria M.T.S. să îndrepte această situație.

Vom încerca să recăpătăm și cîteva baze foarte importante pentru avuția noastră, și așa foarte săracă. Printre ele, se numără și Palatul Sporturilor și Culturii din București, aflat pe terenul Ministerului Tineretului și Sportului, construit și cu banii acestuia, dar care, în prezent, aparține altui minister. Între timp, acest Palat s-a transformat în S.A., iar pentru o activitate sportivă (destinația de bază) se percepe o chirie anuală, deocamdată de zeci de mii de lei. Căutăm documente care să ateste că această clădire, ca multe altele, a fost construită pe terenuri date nouă în folosință și cu banii fostului C.N.E.F.S. și la nevoie vom merge și la arbitraj, pentru că nu ne putem permite să pierdem o asemenea bază sportivă.

Din cauza dificultăților birocratice de tot felul, investitori străini care iubesc sportul și prin el, vor să-și dezvolte activitățile specifice de comerț în România, vin aici pentru a construi hoteluri și baze sportive. Și cum vin... așa și pleacă!

Știm, România se confruntă cu multe alte greutăți prioritare. Recunoaștem sărăcia bugetului național și eforturile care se fac pentru ieșirea din impasul economic. Dorim, din tot sufletul, să contribuim la construirea unei Românii moderne și civilizate, prin ceea ce știm și putem să facem: să pregătim, pentru viața tineri puternici și sănătoși, să le insuflăm prin sport curajul, voința și dorința de autodepășire, fair-play-ul. Putem să contribuim prin sport la crearea unei imagini de prestigiu a României în lume. Toate acestea nu sînt lozinci, nu sînt puncte ale unei platforme electorale, nu sînt pretenții absurde, ci trăsături definitorii ale sportului, ca fenomen social, ce se regăsește în strategia tuturor țărilor civilizate. Și vor trebui preluate și de noi!

Injectie la un picior de lemn

Pe etapă, a 21-a, aproape normală, cu 23 de goluri și doar 4 puncte pentru oaspeți. Dar poate fi socotită normală înfrîngerea Sieteji la Galați, cu 2-0? Dacă da, atunci cum se poate explica victoria timișorenilor, cu numai două săptămîni în urmă, în fața Otelului, pe chiar terenul acestuia? De-ale fotbalului, sigur că da, asta ar fi singura explicație, deși se vorbește că „Poli” ar fi beneficiat din plin de neatențiile arbitrilor. Cîntăreng, dar o astfel de explicație, scoasă din pălărie în ultimă instanță, nu scuză cu nimic prestația militarilor și nici nu argumentează spectaculoasa revenire a gălățenilor care începuseră destul de șters acest retur. Și pentru că tot sîntem pe malul Dunării să consemnăm victoria brăilenilor, de această dată în fața celor din Brașov. Surprinzător în acest meci a fost nu doar evoluția scorului, deschis în primele minute, ci și stabilirea lui, la 3-2, după numai 25 de minute de joc. Oricum, Marcu s-a dovedit a fi omul numărul unu al stegarilor, prin cele două goluri și prin panica pe care a stîrnit-o în fața porții bravului Brătianu I. așa cum echipa lui Țiți Dumitriu a devenit din revelația returului performera acestuia, acumulînd în primele 4 etape nu mai puțin de 7 puncte.

le, tot atîtea cite a realizat și liderul, respectiv Dinamo, care i-a administrat Farului un necruțător 4-0. Același scor s-a înregistrat și la Tg. Mureș, unde meciul s-a jucat, în prima parte, cu inima cit puicoale, atît ASA Electromures cit și F.C. Argeș aflîndu-se în zona retrogradării cam cu amîndouă picioarele. Este meritul mureșenilor că au realizat un scor atît de categoric, dar, să nu uităm, ei au mai făcut astfel de isprăvi, ca în tur, în partida cu F.C. Petrolul, pentru a pierde mai apoi cu 3-1, tot acasă, în fața celor de la Inter Sibiu. Și dacă tot vorbim de funia din casa spînzuratului, să notăm căderea aproape definitivă a Corvinului care a urcat la 10 numărul punctelor negative din clasamentul adevărului. Noul antrenor al corvinștilor Dudu Georgescu, a pornit cu singul. Sau, dacă vreți, este chemat să facă o injecție într-un picior de lemn. O altă echipă care se smulge încet dar sigur din această incertă zonă este, firește, Sportul studentesc, egalul lor la Ploiești, în fața locului al treilea al clasamentului, cîntărînd cit o victorie. Dacă și în etapa viitoare, la Gloria Bistrița, studenții bucureșteni vor smulge un punct, atunci ei pot fi considerați, alături de Dacia Unirea, printre revelațiile acestui retur. Performanța le-ar

sta, la urma-urmelor la îndemînă, intrucît bistriștii acuză o anume lipsă de formă, așa cum s-a văzut în meciul de Cupă, dar mai ales în cel cu F.C. Ploiești, pe teren propriu, adică în fața acelor adversari care i-au cedat Sportului un foarte prețios punct. Dar o posibilă reușită studentească la Bistrița se bizuie mai ales pe lipsa de consistență arătată de elevii lui Remus Vlad în Giulești, unde au cedat la limită, dar au cedat, totuși, fără ca Radu să-și fi intrat definitiv în mînă. În fine, o ultimă referire, cea asupra meciului din Bănie, unde o mai veche iubire alb-albastră a suportat destul de greu atacul unei mai noi iubiri, alb-roșii. Cu alte cuvinte, derby-ul de la Craiova, unde s-a jucat un fotbal extrem de interesant, ilustrativ pentru valoarea campionatului nostru, i-a mulțumit pe spectatori, pe telespectatori și, firește, pe conducătorii celor două echipe, două din formatiile de primă linie. Luota acestor echipe pentru un loc în cunele europene va da campionatului nostru sarea și piperul pe care le-ar merita din plin. Mai ales dacă la această luptă vor participa în continuare F.C. Ploiești, Politehnica Timișoara și Otelul Galați. Să sperăm că așa va fi.

RADU NEGRU

DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

BOX. Dacă prima gală profesională i-a costat pe organizatori ceva mai mult de un milion de lei, cea de-a doua s-a urcat pînă la trei milioane. Să nu facem concluzia că se auziră, ca în Elveția, cu banii pe fereastră, folosindu-se instrumentul numit lopată? Cam așa ar fi, numai că în Elveția banii se aruncă ne fereastră din stradă în casă! Dincolo de această aparentă risipă, care în fond este o substanțială investiție pentru boxul profesionist, să amăncăm interesul organizatorilor, S.C. Bilancia — S.R.L., pentru învierea nobilei arte și obiceiurilor restaurantului Transilvania, care a asigurat un

protocol de excepție. Cit despre calitatea boxului, mai este mult pînă departe. ATLETISM. Nu numai cu semifondul feminin stăm bine, ci și cu fondul. Performera săptămînii se numește, Iulia Ionescu, care a cucerit la Dion titlul de campioană mondială universitară la cros. Dacă am aduna la Barcelona măcar jumătate din medaliiile cucerite în acest an, am putea spune că ne-a pus Dumnezeu mina în cap. Chestia este că pînă atunci să nu ne pierdem capul. DE-ALE FOTBALULUI. Electroputere — U. Craiova (D. Graur): „Mînea se află la Mitriță... nici un pericol pentru Boldici” — așa o fi fost, dar

Mitriță a înscris golul egalizator. ● Rapid — Gloria Bistrița (Ilie Dobre): „Timona Rapidului se găsește la cîrma lui Rapid”. Cum ar veni așa, numai el stie. Ii mai atragem atenția că una este Gloria Buzău și alta Gloria Bistrița, chiar dacă amîndouă încep cu aceeași literă. EFECTUL HUZU: pentru că Inter Sibiu avea să joace la Corvinul, arbitru A. Huzu din Sibiu i-a cadourisit pe hunedoreni Stroiă. Mitrică și Țița în meciul lor cu Sportul Studentesc, cu galbenele de rigoare, astfel încît, prin cumul, aceștia n-au mai putut evolua. Așa să fie oare?!

Potrivit unui sondaj efectuat de publicația britanică „Daily Mirror” printre spectatorii ultimului Open de la Paris, Stefanie Graf ar fi posesoarea celor mai frumoase picioare din lumea tenisului mondial. Célébra jucătoare, observă ziarul, e conștientă de acest dar natural, purtînd scurt chiar și la cele mai simandicoase serate. Stefi Graf declară totuși: „Picioarele sînt numai pentru alergare. Imi este absolut indiferent dacă ale mele sînt și sexy.” Ipocrizia face parte din arsenalul cochetarilor.

TERORIZAT DE SPECTRUL IMPLACABIL AL BOLII SIDA, „MAGIC” JOHNSON, GLORIA VIE A BASCHETULUI PROFESIONIST AMERICAN, ÎSI CONTINUA CU INFRIGURARE EMOTIONANTA SA DESTAINUIRE.

MAGIC JOHNSON ȘI COȘMARUL SIDA (III)

„Totul a început în septembrie 1991, când Lon și cu mine am deschis discuția cu clubul „Lakers” pentru a găsi căile legale de a-mi spori salariul. Amindoi urmăream o creștere a venitului anual de la 2,5 milioane dolari (așa cum era stipulat în contractul sezonului 1991 — 1992) până la limita superioară de plată a performențelor celor mai reputați ai ligii.

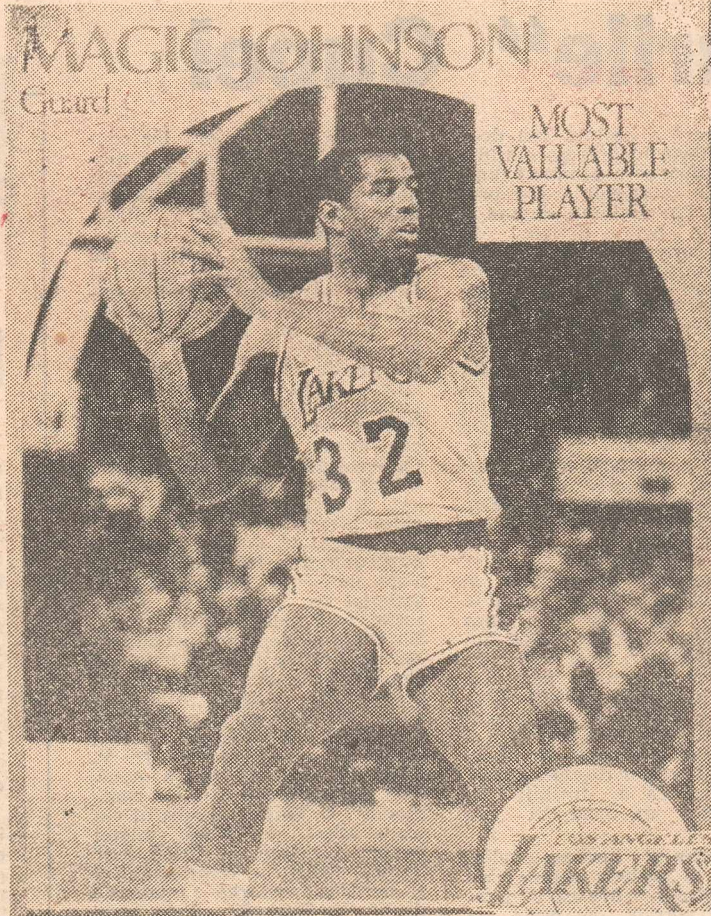
Dr. Jerry Buss, proprietarul echipei, și Jerry West — managerul de prim rang, au acceptat ideea că ar fi normal să primesc mai mult în sezonul viitor, însă datorită plafoanelor maxime de salarizare impuse prin Asociația Națională de Baschet, și-au dat seama că nu-mi pot modifica în nici un fel contractul care ar fi urmat să expire la sfârșitul sezonului 1993 — 1994. Am realizat că singurul mod de a putea primi mai mult ar fi un credit. Ne-am decis imediat asupra cifrei de 3 milioane. În mod normal, toate echipele NBA care trec la o salarizare substanțială a propriilor jucători modifică la companii specializate de asigurări. Polițele emise pun la adăpost cluburile imediat ce acestea intră în posesia lor, nu înainte ca respectivele companii să-și fi făcut riguros datoria privind investigațiile generale la care este supusă persoana asigurată. În ceea ce mă privește, testele au fost grăitoare. Mă gîndesc acum: ce s-ar fi putut întâmpla soției și copilului dacă examenele medicale s-ar fi aminat o bună bucată de vreme?

În cele trei săptămîni care au urmat momentului despărțirii mele de „Lakers” pe motiv de boală, condiția mea fizică nu s-a schimbat nici un moment. Acumulasem ceva oboseală la întoarcerea mea de la Paris, însă doctorii mei nu s-au alarmat, fiind de părere că o asemenea combinație de stress și efort fizic, coroborată cu durată

celor 13 ore de zbor pe ruta Paris — Los Angeles, conduce în mod firesc la o oarecare solicitare a organismului. În orice caz, gripă n-am avut, așa cum motivaseră stingheriți pe 25 octombrie cei din echipă absența mea la meciul împotriva lui „Utah Jazz” precum și la următoarele două meciuri.

N-am încercat să-nșel pe nimeni nici o clipă. Voiam doar să mă asigur de faptul că rezultatele companiei de asigurări sint corecte. „Testele pot fi greșite, nu-i așa?” — i-am spus incredzător doctorului Mellman. Am început imediat o serie de noi teste sofisticate care au durat câteva zile. Între timp mi s-a recomandat să nu joc și nici măcar să nu mă mai antrenez cu echipa. Nu-i interesa faptul că mă simțeam perfect sănătos. Mi-am continuat exercițiile zilnice, intensificându-mi efortul în reprize de noapte. Mă străduiam din răsputeri să-mi mențin condiția fizică cu gîndul că voi juca din nou, cu orice preț, chiar și așa, atins de virusul fatal.

Cînd mi s-a spus prima dată despre infecție, pe 25 octombrie, m-am gîndit să-i spun soției imediat. Doar că era ieșită în oraș cu cîțiva prieteni tocmai în acea seară. Mă stia în Salt Lake City și a sosit acasă tîrziu. Cînd, în sfîrșit, s-a reîntors, mi-am pierdut dintr-o dată orice curaj de a-i vorbi deschis. Cum să-i spui propriei tale soții că e posibil să o fi infectat cu virusul SIDA?... Pînă la urmă am îndrăznit. Firește că la început a tunat și fulgerat. I se citea groaza pe chip. I-am spus că ar trebui să-și facă și ea de urgență testele. Apoi i-am spus că nu m-aș putea opune și că aș înțelege dacă ar dori să mă părăsească, deoarece divorțul în sine ar putea fi o soluție. Nu m-a lăsat să inchei și si-a în-

colăcit bratele în iurul gîtului meu, spunîndu-mi că am innebunit! Cookie e o femeie foarte puternică. Faptul că m-am căsătorit cu ea a fost unul din cei mai intelenți năsi pe care i-am făcut vreodată.

Dîntre cei din propriul anturaj, doar cîțiva au aflat despre rezultatele testelor: Lon, dr. Buss și Jerry West, Cookie și părinții mei din East Lansing, Michigan. Luni, 4 noiembrie, am simțit că mi-e tot mai greu să păstrez taina asta nenorocită departe de cei mai apropiați prieteni: coechipierii mei. Într-un sfîrșit, Mike Dunleavy i-a anunțat pe băieți să fie prezenți într-o sală micuță de la Forum pentru o scurtă întîlnire la ora 14.00.

Aproape în același timp, le-am telefonat și i-am anunțat pe cei 5 prieteni intimi ai mei: Larry Bird, Arsenio Hall, Isiah Thomas, Pat Riley și Michael Jordan. Larry a plîns. La fel Arsenio. Isiah n-a vrut pur și simplu să accepte. Pat și Michael m-au ascultat într-o tăcere mormintală.

De asemenea, am apucat să vorbesc și cu fiul meu, Andre. Are 10 ani și locuiește împreună cu mama sa în Michi-

gan. Nu sint sigur că a înțeles bine tot ce i-am spus, dar — lucrul cel mai important — i-am transmis că indiferent de lucrurile pe care le va auzi probabil despre mine, el trebuie să fie conștient de faptul că îl iubesc! Asta cred că a înțeles, într-adevăr.

Mai tîrziu, a trebuit să-mi privesc colegii în față. Aveau cu toții chipurile marcate de frîmîntare. M-am străduit să fiu puternic. Byron Scott mi-a spus că am zîmbit la fel cum o făcusem zîlnic în cei 9 ani de cînd eram cu toții împreună. Nu avea rost s-o lungesc. Le-am spus că sint seropozitiv și că sint nevoit să mă retrag din viața sportivă. Le-am mai spus că aș vrea ca ei să o continue tot așa de minunat, pentru ei și pentru mine totodată. Nu plînsesem niciodată pînă atunci. Dar comunicarea „veștii” colegilor mei a însemnat cea mai importantă experiență emoțională pe care o trăisem. Au plîns cu toții alături de mi...“

(va urma)

Documentare și prezentare
CRISTIAN PAVEL

Vremurile sint cum sint, DAR VREMEA?

Capriciile primăverii se manifestă din plin. După vremea frumoasă și destul de caldă de la mijlocul săptămîinii trecute, sfîrșitul acesteia ne-a readus în unele zone din țară din nou... aspectul de iarnă. A fost deci un week-end furtunos din punct de vedere meteorologic.

Dar, e primăvară, viteza de succesiune a maselor de aer este mare și deci săptămîina a debutat sub razele blînde ale Soarelui. Perspectiva următoarei săptămîini este... bună.

Miercuri, vremea va fi în general frumoasă și se va încălzi. Cerul va fi variabil, cu innorări mai accentuate în Banat, Crișana, Maramureș și Transilvania, unde temporar va ploua.

Vîntul va prezenta intensificări din sector sudic în Banat,

Cîmpia de Vest, Moldova și la munte.

Temperaturile din cursul zilei se vor încadra între 10° și 20°C, iar dimineața între 4° și 10°C.

Joi, gradul de nebulozitate se va accentua în toate zonele din jumătatea de vest a țării, și deci aici temporar va ploua. De asemenea, vîntul va mai prezenta intensificări locale în majoritatea regiunilor țării. Temperaturile nu se vor modifica esențial față de ziua precedentă.

Vineri, majoritatea zonelor țării vor avea o nebulozitate temporară și va ploua. Ploile pot fi mai frecvente în sudul țării. Ansamblul noros va trece însă aici de repede, așa încît, sîmbătă din nou... vreme frumoasă.

Duminică și luni, o nouă formațiune noroasă va afecta mai ales regiunile sudice și sud-vestice cu ploi frecvente.

Meteorolog
OTILIA DIACONU

Dezlegarea careului din numărul anterior

PRIMĂVARITĂ ; RĂSĂRI ; ARIN ; ÎMĂ ; MILTON ; MUNCI ; AE ; AT ; RO ; NOU ; ARO ; RĂSĂDURI ; AP ; OL ; SET ; MI ; O ; IED N ; MUGUR ; U ; AI ; PAN ; RA ; RONDURI ; VIS ; INSEMNĂRI ; L

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 4.07.1991

Adresa : București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod. 71 341. **Telefoane :** 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos)

Cont (lei) — 40.72.30.110.496, BCR, sector 1, București
Cont (dolari) — 47 03.326.350-6 BRCE

Director general:
GEORGE ARION

Flacăra

Redactor șef :
Ion D. Goia

Redacția : Cristina Atanasiu, Diana Calotescu, Mihail Gălățanu, Elena Ghera, Dorin Gherghinescu, Elena Grecescu, Gheorghe Lupașcu, Eugen Mihaescu, Alexandru Mihăilă, Gig Motoianu, Roxana Paicu-Manolescu, Cristian Pavel, Radu Popa, Dorin Sălăjan, Lucian Tudorancea, Irina Zidaru.

Telefoane : 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 1700 — eveniment, 2600 — drepturile omului, 2559 — cultură, 2528 — fotoreportaj.

REBUS

Redactor șef :
Alexandru Păsărin

REDACȚIA : Aurel Ștefan Alexandrescu, Adrian Mitu, Tudor Octavian, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea.

Telefoane : 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Liviu Timbus, Liana Tatos
Director economic
Nicolae Botin

■ **FINANCIAR, JURIDIC (2143) :**
Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea.

■ **TEHNIC (2123, 1453, 2072) :**
Maria Bărbulescu, Alexandru Benga, Liliana Crețu, Pomoliu Dumitrescu, Anton Ene-Filip, Gabriela Nicolescu, Smaranda Petrea, Adrian Petrescu, Mircea Popp, Dan Mircea Popa, Simona Simzianu, Cornel Speriatu, Angela Ștefănescu

■ **PUBLIC RELATION (2634) :**
Mihaela Săndoiu, Eugenia Vasile.

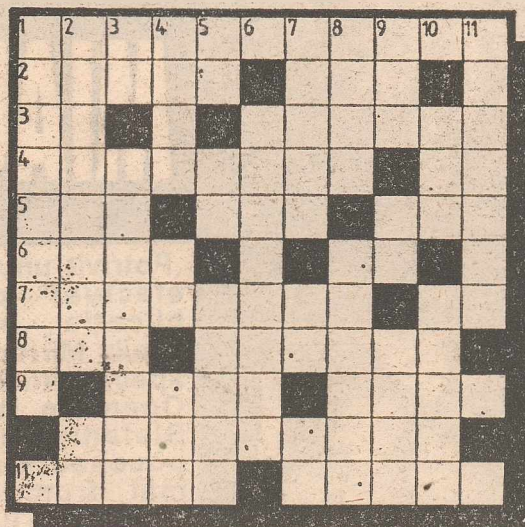
■ **DIFUZARE :** Mariana Văsilie
Laurențiu Pop, Mircea Octavian Popp, tel. 17 48 91

■ **FAX — 12.82.89**

Cititorii din străinătate se pot abona prin „RODIPET” S.A. — P.O. Box 33—57, telex 11 995, 11034, Fax — 18 56 73 — București — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, sau direct la redacție.

■ **Tiparul:** Imprimeria CORESI București

MONTANĂ

ORIZONTAL : 1) Alpinistă. 2) Prăpăstii circulare — Virful cel mai înalt din masivul Bucegi. 3) La cabană! — Dramuri marcate la munte. 4) Amator de escaladări montane — De prin părțile Rucărului! 5) Din înalt! — Semnul înmulțirii — Diminutiv de la Nicolae. 6) Virf în Munții Rodnei (2280 m) — Depresiune cuprinsă între două piscuri de munte. 7) Platformă la înălțime — Tocit pe versanți! 8) Prefix cu sensul „curent de apă” — Saline (dim.). 9) Localitate în India — Pisc. 10) Culele de la bocașii alpiștilor. 11) Așezare păstorească de vară, la munte sau în afara satului — Arbori, întîlniți pe lîngă riurile de munte.

VERTICAL : 1) Gazde primitoare pe cărări de munte. 2) Masă de zăpadă care se depla-

sează pe pantele munților (pl.) — Clăbucet plecare... și sosire! 3) La poalele muntelui! — Poduri. 4) Lanț muntos în America de Sud — Luat la mijloc! — Holdă. 5) Sus de tot, pe Retezat! — Se lasă noaptea! — Creastă de munte. 6) Pioletul alpiștilor. 7) Suciți din fire... — Diana Nicolescu — Cota 2 400 !! 8) Prezent și vara pe culmile cele mai înalte — Adăposturi pregătite pentru oile care coboară toamna de la munte (sg.). 9) Moșneag (reg.) — Afla-te la Sinaia! — Pini (reg.). 10) Epoca... geologilor — E mai ridicat la munte... 11) Cel mai înalt virf de munte de pe Pământ (8 848 m).

MIHAI ZGUBEA

Dictionar: REO, ULAO, AUS, TINI